ΚΟΙΝΩΝΙΑ ΕΛΕΥΘΕΡΩΝ
ΕΥΑΓΓΕΛΙΚΩΝ ΕΚΚΛΗΣΙΩΝ

Διάγραμμα Οργάνωσης και Πίστης

Μόνο η Γραφή

γνῶναι Αὐτὸν κηρυχθῆναι τὸ Εὐαγγέλιον

Γενική Συνέλευση Κ.Ε.Ε.Ε. 2020

ΚΟΙΝΩΝΙΑ ΕΛΕΥΘΕΡΩΝ ΕΥΑΓΓΕΛΙΚΩΝ ΕΚΚΛΗΣΙΩΝ

Διάγραμμα Οργάνωσης και Πίστης

Γενική Συνέλευση Κ.Ε.Ε.Ε.Ε. 2020

Αθήνα 2020

«ἐὰν ἐν τῷ φωτὶ περιπατῶμεν, ὡς αὐτός ἐστιν ἐν τῷ φωτί, κοινωνίαν ἔχομεν μετ’ ἀλλήλων, …

(Α’ Ιωαν. 1:7)

… καὶ ἡ κοινωνία δὲ ἡ ἡμετέρα μετὰ τοῦ πατρὸς καὶ μετὰ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ».

(Α’ Ιωαν. 1:3).

<u>ΔΙΑΓΡΑΜΜΑ</u>

Διοικητικής Λειτουργίας – Οργάνωσης
και Πίστης
της Κοινωνίας
των Ελευθέρων Ευαγγελικών Εκκλησιών

ΠΡΟΛΟΓΟΣ ΤΟΥ 1989

Το 1946, με πρωτοβουλία του αείμνηστου εν Χριστώ αδελφού και πνευματικού Δασκάλου Κώστα Μεταλληνού, συνάχτηκαν για πρώτη φορά στην Αθήνα εκπρόσωποι των Ελευθέρων Ευαγγελικών Εκκλησιών της Ελλάδας.

Σκοπός του συνεδρίου τους ήταν να θεμελιωθεί ανάμεσα στις Εκκλησίες αυτές μια αδελφική κοινωνία αγάπης και Αγίου Πνεύματος, για την πιο ουσιαστική και δυναμική πορεία τους στον πνευματικό αγώνα «για το βραβείο της άνω κλήσης του Θεού εν Χριστώ Ιησού» (Φιλιπ. 3:14).

Οι Εκκλησίες αυτές, ανεξάρτητα από το μέγεθός τους σε αριθμό μελών και την ιστορία τους, ομολογούσαν, παρ' όλες τις ιδιαιτερότητές τους –αναγκαία γνωρίσματα της εν Χριστώ ελευθερίας τους–, τις ίδιες γενικές αρχές πίστης και τρόπου λατρείας.

Οι αρχές αυτές, που κάθε φορά βεβαιώνονταν από το λόγο του Θεού, μελετήθηκαν και υιοθετήθηκαν τόσο στη ζωή και δράση των Εκκλησιών αυτών, όσο και κατά τις Γενικές τους Συνελεύσεις, ώστε να αποτελέσουν με το χρόνο το χαρακτη-ριστικό τους γνώρισμα και την πνευματική τους

ταυτότητα, που τις διακρίνει μέσα στην οικογένεια των λυτρωμένων του Θεού.

Κυριαρχικό στοιχείο στη διατύπωση των αρχών αυτών είναι η προσήλωση στο λόγο του Θεού για ό,τι αφορά στην πίστη και τον τρόπο λατρείας.

Γενικά διακηρύσσεται ότι οι Εκκλησίες της Κοινωνίας είναι ίσες μεταξύ τους, ανεξάρτητες και ελεύθερες.

Μόνη Κεφαλή ο Κύριος Ιησούς Χριστός, του Οποίου τη δόξα επιδιώκουν, και μόνη δέσμευση η υπακοή τους στην αλήθεια του λόγου Του.

Παράλληλα, υπήρξε ευοίωνο το γεγονός ότι το Πνεύμα το Άγιο ίδρυσε και πέρα από τον Ελλαδικό χώρο όμοιες αδελφές Εκκλησίες Ελλήνων πιστών, ώστε εκ των πραγμάτων να επεκταθεί η Κοινωνία και μεταξύ των Εκκλησιών τούτων ανά τον κόσμο.

Συνεπώς η Κοινωνία των Ελευθέρων Ευαγγελικών Εκκλησιών δεν μπορεί να είναι πλέον Κοινωνία Ε.Ε.Ε. Ελλάδας, αλλά Κοινωνία Ελευθέρων Ευαγγελικών Εκκλησιών γενικά, στην οποία μετέχουν με ίσα δικαιώματα και υποχρεώσεις και αυτές του εξωτερικού με τις οποίες, -αυτές του Ελληνικού χώρου- είναι αδελφικά συνδεδεμένες, αφού άλλωστε πολλές από αυτές του εξωτερικού ιδρύθηκαν από μέλη τους.

Με αυτή τη βάση και για την πρόληψη κάθε ενδεχόμενης νόθευσης στο μέλλον της πίστης και του τρόπου λατρείας - γεγονός που στην ιστορία έχει τραγικά και πολλαπλά συμβεί στη ζωή της Εκκλησίας του Χριστού κατά την

επίγεια πορεία της- δημοσιεύονται οι πιο κάτω αρχές, σαν ομολογία της θέσης των Εκκλησιών της Κοινωνίας στην πίστη και λατρεία του Κυρίου Ιησού Χριστού.

Οκτώβρης 1989

Η Εκτελεστική Διακονία

ΠΡΟΛΟΓΟΣ 2019

Πέρασαν 30 χρόνια από τότε που η Εκτελεστική Διακονία του 1989 συνέταξε το Διάγραμμα Πίστης και Οργάνωσης της Κοινωνίας των Ελευθέρων Ευαγγελικών Εκκλησιών.

Το παρόν Διάγραμμα είναι στο ίδιο πνεύμα με αυτό του 1989. Εκπονήθηκε από την Εκτελεστική Διακονία, συζητήθηκε και εγκρίθηκε από την Γενική Συνέλευση του 2019 και του 2020.

Και στο Διάγραμμα του 2020, όπως και σε αυτό του 1989, διακηρύσσεται ότι *«Κυριαρχικό στοιχείο στη διατύπωση των αρχών αυτών, είναι η προσήλωση στην Αγία Γραφή για ό,τι αφορά στην πίστη και τον τρόπο λατρείας»,* όπως ακόμα ότι *«για την πρόληψη κάθε ενδεχόμενης νόθευσης στο μέλλον της πίστης και του τρόπου λατρείας -γεγονός που στην ιστορία έχει τραγικά και πολλαπλά συμβεί στη ζωή της Εκκλησίας του Χριστού κατά την επίγεια πορεία της- δημοσιεύονται οι πιο κάτω αρχές».*

Η επανέκδοση θεωρήθηκε αναγκαία για τους εξής λόγους:

- Σήμερα, όλες οι αρχές, δημόσιες και μη, μαζί με τα προνόμια που δίδουν, θέλουν να γνωρίζουν με σαφήνεια τον ακριβή τρόπο της διοικητικής λειτουργίας μας, ενώ δεν ενδιαφέρονται καθόλου για τις δογματικές και πνευματικές πεποιθήσεις μας. Για τον λόγο αυτό στην αρχή του Διαγράμματος (1ο ΜΕΡΟΣ), έπρεπε να προταχθεί και να καταταχθεί σε ξεχωριστό τμήμα το Διάγραμμα Οργάνωσης και Διοίκησης, που να απευθύνεται γενικά στις Αρχές αυτές. Έτσι στο 1ο ΜΕΡΟΣ δεν

αναφέρονται υποστηρικτικά εδάφια, αλλά ο τρόπος διοίκησης της Τοπικής Εκκλησίας, καθώς και της Κοινωνίας των Ελευθέρων Ευαγγελικών Εκκλησιών, με σκοπό την διευκόλυνση των δημόσιων και άλλων αρχών στην κατανόηση της διοίκησης και οργάνωσης των Εκκλησιών μας.

- Πολλά σημεία του Διαγράμματος ήταν αναγκαίο σήμερα να γίνουν πιο κατανοητά και να εμπλουτιστούν με περισσότερα εδάφια.

- Αφαιρέθηκαν όλες οι εκφράσεις που δεν είναι Βιβλικές, προερχόμενες από την Φιλοσοφία και χρησιμοποιήθη-καν στο παρελθόν από πολλούς Πατέρες. Ίσως τότε να ήταν αναγκαίες καθώς οι συντάκτες ένιωθαν την ανάγκη οι διατυπώσεις τους να προσομοιάζουν με την φιλοσοφι-κή ορολογία της εποχής.

- Τονίσθηκε η διαφορά μας με σύγχρονα και παλαιότερα ιδεολογικά ρεύματα που πιέζουν σήμερα ιδεολογικά τις Εκκλησίες μας, και κατά την άποψη των Εκκλησιών μας, δεν είναι σύμφωνα με την Αγία Γραφή. Στόχος είναι να διευκολυνθεί η διδασκαλία στις Εκκλησίες μας και να μη γίνεται σύγχυση μεταξύ της διδασκαλίας μας και της διδασκαλίας άλλων δογματικών αποχρώσεων.

- Προστέθηκαν στοιχεία, που μετά από την πείρα 30 ετών δεν θεωρούνται σήμερα αυτονόητα. Έτσι έπρεπε να γίνει επισήμανση των κινδύνων που προέρχονται από το κοσμικό φρόνημα των ημερών μας.

- Τέλος, σε ειδική έκδοση του Διαγράμματος θα αναγράφονται όλα τα εδάφια στα οποία γίνεται αναφορά, για να διευκολυνθεί ο αναγνώστης στην κατανόηση της διδασκαλίας και των απόψεων των Εκκλησιών της Κοινωνίας των Ελευθέρων Ευαγγελικών.

Γενική Συνέλευση της
Κοινωνίας των
Ελευθέρων Ευαγγελικών Εκκλησιών
Σούνιο 2019 και 2020

Υποσημείωση: Τα εδάφια της ΚΔ που αναφέρονται στο παρόν Διάγραμμα είναι από το κριτικό κείμενο ΝΑ28, εκτός των περιπτώσεων που αναφέρεται διαφορετικά.
Τα εδάφια της Παλαιάς Διαθήκης είναι από το κείμενο του Νεοφύτου Βάμβα.

Περιεχόμενα

ΠΡΟΛΟΓΟΣ ΤΟΥ 1989 6

ΠΡΟΛΟΓΟΣ 2019 10

ΜΕΡΟΣ 1ο 18

ΔιάγραμμαΔιοικητικής Λειτουργίας – Οργάνωσης των Εκκλησιών της Κοινωνίας των Ελευθέρων Ευαγγελικών Εκκλησιών (Κ.Ε.Ε.Ε.) Για ενημέρωση των αρχών 18

1. Η σχέση των Εκκλησιών της Κοινωνίας των Ελευθέρων Ευαγγελικών Εκκλησιών (Κ.Ε.Ε.Ε.) με την Πολιτεία 19

2. Ποίμανση – Διοίκηση Εκκλησιών της Κ.Ε.Ε.Ε. 19

2.1. Εισαγωγή. 19

2.2. Το πρεσβυτέριο στις Εκκλησίες της Κ.Ε.Ε.Ε. 20

2.3. Ανάδειξη του Πρεσβυτερίου 20

2.4. Διάρκεια θητείας Πρεσβυτέρων 21

2.5. Ανάδειξη και Συμπλήρωση του Πρεσβυτερίου 22

2.6. Αρμοδιότητες Πρεσβυτερίου 23

2.7. Αρμοδιότητες του κατά Νόμον Λειτουργού ή Θρησκευτικού Λειτουργού της Εκκλησίας 25

3. Αρμοδιότητες Πρεσβυτερίου στην λειτουργία της Εκκλησίας 26

4. Οικονομικά στοιχεία και διαχείριση στις Εκκλησίες της Κ.Ε.Ε.Ε. 26

6. Σωματεία των Εκκλησιών της Κ.Ε.Ε.Ε. 29

ΜΕΡΟΣ 2ο 33

ΔΙΑΓΡΑΜΜΑ ΠΙΣΤΗΣ ΤΗΣ ΚΟΙΝΩΝΙΑΣ ΤΩΝ ΕΛΕΥΘΕΡΩΝ ΕΥΑΓΓΕΛΙΚΩΝ ΕΚΚΛΗΣΙΩΝ....33
1. Η Κοινωνία των Ε.Ε.Ε....34
2. Σκοπός της Κοινωνίας των Ε.Ε.Ε....34
3. Μέσα για την επιδίωξη του σκοπού....35
4. Πίστη και Ομολογία των Εκκλησιών της Κοινωνίας των Ε.Ε.Ε....36
4.1. Γενικά....36
4.2. Για το Θεό πιστεύουν και ομολογούν: 37
4.3. Για τη Σωτηρία του αμαρτωλού πιστεύουν και διακηρύττουν:.... 42
4.4. Για τους Καρπούς της Σωτηρίας....51
4.5. Για το Άγιο Πνεύμα (Θεό) πιστεύουν και ομολογούν: 52
4.6. Για το Δείπνο του Κυρίου, πιστεύουν ότι είναι....54
4.7. Για την Αγία Γραφή πιστεύουν και ομολογούν 55
4.8. Για το Γάμο....57
4.9. Για τα προβλήματα στο γάμο, και το διαζύγιο....60
4.10. Προϋποθέσεις για σύναψη νέου γάμου 61
4.11. Για τον θάνατο....62
4.12. Για τη μετά θάνατο κατάσταση 63
4.13. Για την Ανάσταση των νεκρών....64
4.14. Για τον Αντίχριστο, την Μεγάλη Θλίψη, την Χιλιετή Βασιλεία....64
4.15. Για την Κρίση....65
4.16. Για τους Αγίους....66

4.17. Για τον Εκκλησιασμό 66

4.18. Για τις σχέσεις των μελών των Εκκλησιών προς τις Κρατικές Αρχές 68

4.19. Για την ελευθερία της έρευνας στις Εκκλησίες της Κ.Ε.Ε.Ε. 68

4.20. Για την εισδοχή νέων μελών στην Εκκλησία 68

4.21. Τρόποι επίλυσης προβλημάτων στην Εκκλησία 70

4.22. Για την Αποκοπή από την Εκκλησία 73

5. Οργάνωση και Λειτουργία των Εκκλησιών της Κ.Ε.Ε.Ε. ... 74

5.2. Το Πρεσβυτέριο 75

5.3. Οι Διακονίες 81

5.4. Χαρίσματα 82

5.5. Εκτελεστική Διακονία 86

6. Γενική Συνέλευση της Κοινωνίας των Ελευθέρων Ευαγγελικών Εκκλησιών 87

7. Διακονία των σωματείων της Κοινωνίας των Ελεύθερων Ευαγγελικών Εκκλησιών 89

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑΤΑ 91

Παράρτημα 1 91

Έντυπο Μελών Διοίκησης της Εκκλησίας 91

Παράρτημα 2 93

Υπεύθυνη Δήλωση Εξουσιοδότησης του Σωμετείου Κοινωνία Ε.Ε.Ε.Ε. για Εκπροσώπηση ενώπιον των Αρχών 93

Παράρτημα 3 95

Υπεύθυνη Δήλωση Αστικά Υπεύθυνου για κτίριο Εκκλησίας. 95

ΜΕΡΟΣ 1ο

Διάγραμμα
Διοικητικής Λειτουργίας – Οργάνωσης
των Εκκλησιών της
Κοινωνίας των Ελευθέρων Ευαγγελικών
Εκκλησιών (Κ.Ε.Ε.Ε.)

Για ενημέρωση των αρχών

1. Η σχέση των Εκκλησιών της Κοινωνίας των Ελευθέρων Ευαγγελικών Εκκλησιών (Κ.Ε.Ε.Ε.) με την Πολιτεία

1.1. Οι Ελεύθερες Ευαγγελικές Εκκλησίες λειτουργούν με άδεια λειτουργίας από το Υπουργείο Παιδείας και Θρησκευμάτων.

1.2. Για τη νομική σύνδεση των Ελευθέρων Ευαγγελικών Εκκλησιών με κάθε δημόσια Αρχή, το Υπουργείο Παιδείας και Θρησκευμάτων αναγνωρίζει ένα ή περισσότερα από τα μέλη της κάθε τοπικής Εκκλησίας ως κατά νόμον λειτουργό ή, κατά την ορολογία του Υπουργείου, ως Θρησκευτικό Λειτουργό.

1.3. Τον Λειτουργό ορίζει και καθιστά (χειροτονεί) το πρεσβυτέριο της τοπικής Εκκλησίας.

2. Ποίμανση – Διοίκηση Εκκλησιών της Κ.Ε.Ε.Ε.

2.1. **Εισαγωγή.** Οι Εκκλησίες της Κοινωνίας των Ε.Ε.Ε, σύμφωνα με την Αγία Γραφή, που αποτελεί τον Καταστατικό τους Χάρτη, διοικούνται από το Πρεσβυτέριο της τοπικής Εκκλησίας. Το Πρεσβυτέριο βρίσκεται σε διαρκή επαφή με τους διακόνους και τα μέλη της Εκκλησίας, ώστε να είναι συνεχώς ενημερωμένο και να λαμβάνει ορθές αποφάσεις. Τα μέλη της Εκκλησίας μπορούν να απευθύνονται για κάθε θέμα προσωπικό ή εκκλησιαστικό στο Πρεσβυτέριο, το οποίο κρίνει το ζήτημα και επιλαμβάνεται αναλόγως. Αν κάποια μέλη της Εκκλησίας νομίζουν ότι το Πρεσβυτέριο, ή μέλος του, αποκλίνει από το Διάγραμμα Οργάνωσης και Πίστης ή γενικότερα από τις αρχές της Αγ. Γραφής, μπορούν να

απευθυνθούν πρώτα στο Πρεσβυτέριο και, σε περίπτωση που αυτό δεν ανταποκρίνεται, μπορούν να απευθυνθούν στην εκάστοτε Εκτελεστική Διακονία (Ε.Δ.). Η Εκτελεστική Διακονία θα προβεί στις αναγκαίες ενέργειες για επίλυση του ζητήματος, πάντοτε όμως σε συνεργασία με την τοπική Εκκλησία.

2.2. Το πρεσβυτέριο στις Εκκλησίες της Κ.Ε.Ε.Ε.

2.2.1. Το Πρεσβυτέριο αποτελείται μόνο από άρρενα πνευματικά ώριμα μέλη της Εκκλησίας, που ειδικά χειροτονούνται (υποδεικνύονται, ορίζονται) για το έργο αυτό.

2.2.2. Την ανάδειξη των καταλλήλων προσώπων για το πρεσβυτέριο και τον αριθμό των πρεσβυτέρων -ανάλογα με τον αριθμό των μελών της κάθε Εκκλησίας- αποφασίζει η ίδια η τοπική Εκκλησία.

2.2.3. Οι Πρεσβύτεροι ονομάζονται και Ποιμένες ή Επίσκοποι ή Προϊστάμενοι ή Ηγούμενοι.

2.2.4. Οι Εκκλησίες της Κοινωνίας των Ε.Ε.Ε. δεν λειτουργούν με την αρχή του μονοποιμαντισμού, δηλαδή μέσω ενός και μόνο Πρεσβυτέρου – Ποιμένα, εκτός εάν τα μέλη της Εκκλησίας είναι λίγα ή ελλείπουν κατάλληλα πρόσωπα, ώστε αναγκαστικά σε αυτές τις περιπτώσεις διαθέτουν μόνο έναν και μοναδικό Πρεσβύτερο.

2.3. Ανάδειξη του Πρεσβυτερίου

2.3.1. Αρχικά, τους Πρεσβυτέρους χειροτονεί (υποδεικνύει, ορίζει, καθιστά), εκ των αρρένων μόνο μελών της Εκκλησίας, ο ιδρυτής της Εκκλησίας, εάν υπάρχει και βρίσκεται σε κατάσταση πνευματικής ωριμότητας, ή καθίστανται Πρεσβύτεροι οι πρώτοι πιστοί που

χρησιμοποιήθηκαν από το Άγιο Πνεύμα για την ίδρυση της Εκκλησίας, εφόσον, κατά την στιγμή της σύστασης της Εκκλησίας, βρίσκονται σε πνευματική ωριμότητα.

2.3.2. Μετέπειτα, οι επόμενοι πρεσβύτεροι χειροτονούνται (υποδεικνύονται, ορίζονται) από τους υπάρχοντες στην Εκκλησία Πρεσβυτέρους, με ομοφωνία, εφόσον κρίνονται κατάλληλοι για τη θέση αυτή, σύμφωνα με την Αγία Γραφή και τις αρχές της Εκκλησίας.

2.3.3. Η ανάδειξη Πρεσβυτέρων με αρχαιρεσίες-εκλογές (ψηφοφορία) δεν θεμελιώνεται στην Αγία Γραφή και συνεπώς δεν γίνεται δεκτή στις Εκκλησίες της Κοινωνίας των Ελεύθερων Ευαγγελικών Εκκλησιών.

2.3.4. Σύμφωνα με οδηγία του Υπουργείου Παιδείας και Θρησκευμάτων, τα ονόματα των Πρεσβυτέρων όπως και των Διακόνων αποστέλλονται στο Υπουργείο, ώστε το Υπουργείο να γνωρίζει την Διοίκηση της Εκκλησίας[1].

2.4. Διάρκεια θητείας Πρεσβυτέρων

2.4.1. Τα μέλη του Πρεσβυτερίου είναι ισόβια.

2.4.2. Η ανάκληση – κατάργηση μέλους Πρεσβυτερίου γίνεται στις εξής περιπτώσεις:

2.4.2.1. Αν υπάρξει εκούσια παραίτηση.

2.4.2.2. Αν επισυμβεί έκπτωση για ηθικούς λόγους, κώλυμα εξαιτίας ασθένειας ή γήρατος, έλλειψη των προσόντων που απαιτούνται για την εκλογή του Πρεσβυτέρου.

2.4.2.3. Αν αποχωρήσει από την τοπική Εκκλησία.

[1] Έντυπο μελών Διοίκησης της Εκκλησίας υπάρχει ως παράρτημα 1.

2.4.2.4. Αν στραφεί εναντίον των υπολοίπων μελών του Πρεσβυτερίου αναιτίως, χωρίς τα υπόλοιπα μέλη να έχουν προβεί σε αντεκδικήσεις και συκοφαντίες σε βάρος του.

2.4.2.5. Αν εισαγάγει διδασκαλίες ξένες προς τις αρχές που αποδέχεται η Εκκλησία του και η Κοινωνία των Ελεύθερων Ευαγγελικών Εκκλησιών.

2.4.3. Για την ανάκληση – κατάργηση μέλους του Πρεσβυτερίου απαιτείται ομοφωνία των υπολοίπων μελών, ενώ το υπό κατάργηση μέλος δεν συμμετέχει στην λήψη της σχετικής απόφασης.

2.4.4. Ο τίτλος του Πρεσβυτέρου ισχύει μόνο στην τοπική Εκκλησία που τον έχει αναδείξει.

2.5. Ανάδειξη και Συμπλήρωση του Πρεσβυτερίου

2.5.1. Γίνεται από τα υπόλοιπα μέλη του Πρεσβυτερίου ως εξής:

2.5.1.1. Χειροτονούνται (υποδεικνύονται, ορίζονται) ομόφωνα, αποκλειστικά από το Πρεσβυτέριο της Εκκλησίας, ένας ή περισσότερα από τα άρρενα πνευματικά ώριμα μέλη της ως υποψήφια μέλη του Πρεσβυτερίου.

2.5.1.2. Η πρόταση – υπόδειξη από τα μέλη της Εκκλησίας για υποψήφια μέλη Πρεσβυτερίου δεν θεμελιώνεται στην Αγία Γραφή. Τα ονόματα των οριζομένων από το Πρεσβυτέριο ανακοινώνονται στην Εκκλησία και ορίζεται προθεσμία δύο εβδομάδων για τυχόν υποβολή από κάποιο μέλος της Εκκλησίας ενστάσεων (ιδιαιτέρως και όχι δημοσίως) προς το Πρεσβυτέριο. Οι αντιρρήσεις για τον ορισμό του Πρεσβυτερίου οφείλουν να είναι υπεύθυνες, σε κάποιες περιπτώσεις γραπτές και ενυπόγραφες, και να

αποδεικνύονται με στοιχεία.

2.5.1.3. Μετά τη μελέτη των τυχόν ενστάσεων από το Πρεσβυτέριο, ανακοινώνεται στην Εκκλησία η σχετική κρίση του, συνοδευόμενη είτε με απόρριψη της πρότασης, αν οι αντιρρήσεις είναι βάσιμες, είτε με την επικύρωση της χειροτονίας.

2.5.1.4. Στην τελευταία τούτη περίπτωση, το Πρεσβυτέριο με επίθεση των χειρών του επάνω στους νεοχειροτονούμενους Πρεσβυτέρους, ζητεί με προσευχή και νηστεία σε ειδική σύναξη της Εκκλησίας τις ευλογίες του Κυρίου στο πρόσωπό τους και την αποστολή τους, δηλώνοντας έτσι, ταυτόχρονα ότι είναι υπεύθυνοι για τις μέλλουσες να προκύψουν συνέπειες αυτής της χειροτονίας.

2.5.1.5. Η Εκκλησία επισφραγίζει την καθιέρωση των νέων Πρεσβυτέρων με ευχαριστήριες προσευχές και δοξολογία.

2.5.1.6. Αποστέλλεται ο νέος κατάλογος των Πρεσβυτέρων στο Υπουργείο Παιδείας και Θρησκευμάτων (παράρτημα 1).

2.6. Αρμοδιότητες Πρεσβυτερίου

2.6.1. Το Πρεσβυτέριο συνεργάζεται στενά με όλα τα μέλη της Εκκλησίας, ιδιαίτερα με τους Διακόνους και τους έχοντας χαρίσματα, ώστε να ασκείται η κατάλληλη διοίκηση για την πρόοδο της Εκκλησίας.

2.6.2. Πιο συγκεκριμένα και σε σχέση με τη διοικητική λειτουργία της Εκκλησίας και όσον αφορά στον Λειτουργό:

2.6.2.1. Χειροτονεί (ορίζει, υποδεικνύει, καθιστά) και

δηλώνει στο Υπουργείο Παιδείας και Θρησκευμάτων τούς κατά Νόμον λειτουργούς, κατά προτίμηση από τα μέλη του πρεσβυτερίου, αλλά και από άλλα μέλη της Εκκλησίας, που θεωρούνται κατάλληλα για τη διακονία αυτή.

2.6.2.2. Ο κατά Νόμον – Θρησκευτικός Λειτουργός δεν ταυτίζεται με τον Ποιμένα της Εκκλησίας, επειδή οι Εκκλησίες της Κοινωνίας των Ε.Ε.Ε. έχουν πολλούς Ποιμένες (που είναι όλοι τους και μέλη του Πρεσβυτερίου) και όχι έναν και μοναδικό Ποιμένα (Πάστορα). Επίσης, ο Λειτουργός δύναται να μην είναι και Πρεσβύτερος.

2.6.2.3. Το Πρεσβυτέριο δύναται για οποιονδήποτε σοβαρό λόγο να ανακαλέσει ή αντικαταστήσει τον ή τους λειτουργούς της Εκκλησίας και προς τούτο δεν είναι αναγκαία η προηγούμενη παραίτηση των προς αντικατάσταση Λειτουργών.

2.6.2.4. Το Πρεσβυτέριο υποδεικνύει στον κατά Νόμον Λειτουργό όλες τις ενέργειες στις οποίες πρέπει να προβεί, καθώς και τα έγγραφα που πρέπει να υπογράψει. Όλες οι ενέργειες του Λειτουργού πρέπει να έχουν την σύμφωνη γνώμη και έγκριση του Πρεσβυτερίου.

2.6.3. Το Πρεσβυτέριο αποφασίζει για την εισδοχή νέων μελών στην Εκκλησία.

2.6.4. Επιμελείται του κτιρίου όπου στεγάζεται η Εκκλησία και έχει την ευθύνη μαζί με τον Λειτουργό για την καταλληλότητά του, καθώς και για την ασφάλεια των συναθροιζόμενων.

2.6.5. Απευθύνεται σε κάθε αρμόδια δημόσια ή ιδιωτική Αρχή μέσω του κατά Νόμον Λειτουργού και μερικές φορές

συνυπογράφει τα διάφορα έγγραφα ή παρίσταται, όπου χρειασθεί, με τον κατά Νόμον Λειτουργό.

2.6.6. Αν την κυριότητα του κτιρίου όπου στεγάζεται η Εκκλησία την έχει το Σωματείο "Σύνδεσμος Μελών της Ελευθέρας Ευαγγελικής Εκκλησίας", η Εκκλησία δια του Πρεσβυτερίου της υποδεικνύει προς το Σωματείο ένα μέλος της ως αστικά υπεύθυνο. Αν δεν οριστεί αστικά υπεύθυνος, τότε ως τέτοιος θεωρείται ο Λειτουργός ή οι Λειτουργοί της Εκκλησίας.

2.7. Αρμοδιότητες του κατά Νόμον Λειτουργού ή Θρησκευτικού Λειτουργού της Εκκλησίας

2.7.1. Ο Λειτουργός εκπροσωπεί την Εκκλησία μόνος του ή με μέλη του Πρεσβυτερίου ενώπιον πάσης Αρχής.

2.7.2. Τελεί τους γάμους μεταξύ μελών (άνδρα και γυναίκας) της εν γένει Ευαγγελικής Κοινότητας και υπογράφει κάθε σχετικό έγγραφο. Επίσης τηρεί και το Βιβλίο των Γάμων της Εκκλησίας. Οι γάμοι τελούνται από τον κατά Νόμον Λειτουργό μετά από απόφαση, σύμφωνη γνώμη και έγκριση του Πρεσβυτερίου της Εκκλησίας του. Το Πρεσβυτέριο ελέγχει αν ο γάμος είναι σύμφωνος με την Αγία Γραφή. Οι Εκκλησίες της Κοινωνίας των Ε.Ε.Ε. δεν δέχονται ως μέλη τους ομοφυλόφιλους και δεν πραγματοποιούν γάμους μεταξύ ομοφυλοφίλων.

2.7.3. Το όνομα και τα λοιπά στοιχεία του Λειτουργού αποστέλλονται από το Υπουργείο Παιδείας και Θρησκευμάτων στα Ληξιαρχεία όλης της χώρας, ώστε να καταγράφονται και να αναγνωρίζονται οι γάμοι από την πολιτεία.

2.7.4. Ο Λειτουργός υπογράφει τα έγγραφα προς τις

διάφορες Αρχές, καθώς και τις αποδείξεις είσπραξης εισφορών.

3. Αρμοδιότητες Πρεσβυτερίου στην λειτουργία της Εκκλησίας

3.1. Ορίζει τους ομιλητές της Εκκλησίας.

3.2. Ορίζει τους διάφορους Διακόνους ή Διακόνισσες της Εκκλησίας.

3.3. Αποφασίζει για οτιδήποτε άλλο αφορά στην διοίκηση και την λειτουργία της Εκκλησίας.

3.4. Ενημερώνει τα μέλη της Εκκλησίας για τα διάφορα θέματα που αφορούν την λειτουργία της.

4. Οικονομικά στοιχεία και διαχείριση στις Εκκλησίες της Κ.Ε.Ε.Ε.

4.1. Τα έσοδα των Εκκλησιών προέρχονται από αυτοπροαίρετες εισφορές των μελών τους, καθώς και από οποιοδήποτε άλλο πρόσωπο ή οργανισμό που θέλει να προσφέρει, εφόσον οι προσφορές γίνουν αποδεκτές από το Πρεσβυτέριο της Εκκλησίας.

4.2. Οι χρηματικές προσφορές κατατίθενται σε ειδικό λογαριασμό της Εκκλησίας, αν υπάρχει, και εκδίδεται απόδειξη από αυτήν, που χρησιμεύει για την σχετική απαλλαγή από την Εφορία.

4.3. Το Πρεσβυτέριο ή οι διορισμένοι από αυτό Διάκονοι (Ταμίας με τον βοηθό του) συγκεντρώνει τις λογίες που γίνονται κάθε Κυριακή, καθώς και τις διάφορες άλλες προσφορές προς την Εκκλησία.

4.4. Το Πρεσβυτέριο τηρεί Βιβλίο Εσόδων-Εξόδων (μέσω του Ταμία και του βοηθού του), στο οποίο καταγράφονται τα τιμολόγια που έχουν εκδοθεί στο όνομα της Εκκλησίας ή οι αποδείξεις λιανικής. Σε περίπτωση που χορηγείται φιλανθρωπική βοήθεια σε άτομα που έχουν ανάγκη, την απόδειξη πληρωμής υπογράφουν ο κατά Νόμον Λειτουργός και ένα τουλάχιστον μέλος του Πρεσβυτερίου.

4.5. Εκδίδει αποδείξεις είσπραξης και χορηγεί (μέσω του Ταμία και του βοηθού του) βεβαιώσεις προσφορών για την Εφορία, για να τύχουν φορολογικών απαλλαγών όσοι προσφέρουν στην Εκκλησία χρηματικά ποσά, σύμφωνα με την ισχύουσα νομοθεσία, η οποία εφαρμόζεται σε όλα τα δόγματα στην Ελλάδα.

4.6. Τις βεβαιώσεις προς την Εφορία υπογράφει ο κατά Νόμον Λειτουργός. Τραπεζικός λογαριασμός στο όνομα της Εκκλησίας μπορεί να ανοιχτεί και μέσω του Σωματείου "Κοινωνία Ελευθέρων Ευαγγελικών Εκκλησιών Ελλάδος", που εκπροσωπεί νομικά εκ του Καταστατικού του τις Εκκλησίες της Κοινωνίας των Ε.Ε.Ε., με δικαιούχο του λογαριασμού "Κοινωνία Ελευθέρων Ευαγγελικών Εκκλησιών Ελλάδος – επωνυμία της τοπικής Εκκλησίας"

5. Γενική Συνέλευση της Κ.Ε.Ε.Ε. και Εκτελεστική Διακονία

5.1. Κάθε έτος, το διήμερο ή τριήμερο πλησίον της επετείου της 28ης Οκτωβρίου ή σε οποιοδήποτε άλλο πρόσφορο χρονικό διάστημα ορισθεί από την Εκτελεστική Διακονία, οι Εκκλησίες της Κοινωνίας των Ε.Ε.Ε. στέλνουν τους εκπροσώπους τους -ανάλογα με την αριθμητική τους

δύναμη- στη Γενική Συνέλευση των Εκκλησιών της Κοινωνίας, που πραγματοποιείται συνήθως στις εγκαταστάσεις των Κατασκηνώσεων Σουνίου ή όπου αλλού είναι πρόσφορο.

5.2. Στη Γενική Συνέλευση, έπειτα από την κατάρτιση ημερήσιας διάταξης, συζητούνται πνευματικά και άλλα θέματα, που αφορούν την πνευματική ζωή, την οργάνωση και την λειτουργία των Εκκλησιών, την σχέση τους με τις Αρχές, καθώς και με τα άλλα εκκλησιαστικά συγκροτήματα ή κινήσεις, και γενικότερα συζητούνται οι ποικίλες ανάγκες των Εκκλησιών. Οι αποφάσεις και τα πορίσματα των Γενικών Συνελεύσεων κοινοποιούνται στις Εκκλησίες με επιμέλεια της Εκτελεστικής Διακονίας.

5.3. Κατά την διάρκεια των Γενικών Συνελεύσεων γίνεται και η εκλογή της Εκτελεστικής Διακονίας, κατά τον ισχύοντα σχετικό Κανονισμό.

5.4. Η Εκτελεστική Διακονία, όπως και ο τίτλος μαρτυρεί, είναι υπηρετικό όργανο των Εκκλησιών, για την ποικίλη πνευματική, νομική και υλική εξυπηρέτησή τους.

5.5. Οι Εκκλησίες της Κοινωνίας των Ε.Ε.Ε., εφόσον πορεύονται μέσα στις αρχές που εκτίθενται στο παρόν Διάγραμμα Πίστης και Οργάνωσης, διατηρούν την πνευματική και διοικητική τους ελευθερία.

5.6. Την σύγκληση και λειτουργία της ετήσιας Γενικής Συνέλευσης των εκπροσώπων και την συγκρότηση, θητεία, αρμοδιότητες και λειτουργία της Εκτελεστικής Διακονίας εντός της Κοινωνίας των Ε.Ε.Ε. ορίζουν οι δύο Ειδικοί Κανονισμοί:.

5.6.1. "Περί Γενικών Συνελεύσεων".

5.6.2. "Περί Εκτελεστικής Διακονίας", που ήδη έχουν κυρωθεί και ισχύουν ως Κανονισμοί της Κοινωνίας των Ε.Ε.Ε.

6. Σωματεία των Εκκλησιών της Κ.Ε.Ε.Ε.

6.1. Για τη διατήρηση και εξασφάλιση των περιουσιακών τους στοιχείων, την εκπροσώπησή τους στις Αρχές και τις κάθε είδους λειτουργίες τους, μέλη των Ελευθέρων Ευαγγελικών Εκκλησιών έχουν ιδρύσει νομικά πρόσωπα (Σωματεία), που είναι από πολλών δεκαετιών επίσημα αναγνωρισμένα και λειτουργούν σύμφωνα με τις διατάξεις της Ελληνικής Νομοθεσίας.

6.2. Αυτά είναι:

6.2.1.Το Σωματείο "Σύνδεσμος Μελών της Ελευθέρας Ευαγγελικής Εκκλησίας" έχει κύριο σκοπό του, την απόκτηση και διαφύλαξη των κτιρίων στα οποία στεγάζονται οι Εκκλησίες.

6.2.1.1. Η συντήρηση ή επέκταση ή όποια μεταβολή των κτιρίων, όπου στεγάζεται κάθε Εκκλησία γίνεται μέσω του Σωματείου, αλλά με μέριμνα και έξοδα της τοπικής Εκκλησίας.

6.2.1.2. Άλλες Εκκλησίες ή οι Εκκλησίες του εξωτερικού, οργανώσεις ή πρόσωπα δύνανται να γίνουν αρωγοί με δωρεές για οποιοδήποτε κτίριο Εκκλησίας.

6.2.1.3. Οι Εκκλησίες προτείνουν προς το Σωματείο τον αστικά υπεύθυνο, ο οποίος υπογράφει σχετική υπεύθυνη δήλωση αναλαμβάνει την αστική και κάθε άλλη ευθύνη που ενδέχεται να προκύψει από τις πλημμέλειες των

κτιριακών υποδομών της Εκκλησίας.[2]

6.2.1.4. Σε περίπτωση που δεν προταθεί αστικά υπεύθυνος, ως τέτοιος θεωρείται ο Λειτουργός ή Λειτουργοί της Εκκλησίας.

6.2.1.5. Το Σωματείο έχει στην κυριότητά του, εκτός των κτιρίων των Εκκλησιών, και άλλα ακίνητα τα οποία χρησιμοποιεί για τους σκοπούς του και προς όφελος των Εκκλησιών.

6.2.1.6. Άλλες αρμοδιότητες και δυνατότητες του Σωματείου αναφέρονται στο Καταστατικό του.

6.2.2. Το Σωματείο "Κοινωνία Ελευθέρων Ευαγγελικών Εκκλησιών Ελλάδος" διατηρεί ακίνητη περιουσία, την οποία διαχειρίζεται στο πλαίσιο της δικαιοδοσίας του.

6.2.2.1. Το Διοικητικό Συμβούλιο του Σωματείου εκπροσωπεί νομικά τις Εκκλησίες, εφόσον το επιθυμούν, σύμφωνα με ειδική εξουσιοδότησή τους προς αυτό.

6.2.2.2. Η σχετική εξουσιοδότηση[3] έχει συνταχθεί από κοινού από το Σωματείο και από το Υπουργείο Παιδείας και Θρησκευμάτων και σε αυτήν περιγράφονται (ενδεικτικά και όχι περιοριστικά) όλες οι δυνατότητες παροχής βοήθειας προς την εκπροσωπούμενη Εκκλησία.

6.2.2.3. Η εξουσιοδότηση αυτή, όπως αναγράφεται ρητά στο τέλος της, μπορεί να ανακληθεί οποιαδήποτε στιγμή το θελήσει η Εκκλησία.

6.2.2.4. Σκοπός του Σωματείου είναι να διευκολυνθούν οι Εκκλησίες στο χειρισμό θεμάτων έναντι των Αρχών, λόγω της εμπειρίας του στις σχετικές διαδικασίες.

---

[2] η εξουσιοδότηση έχει ως το παράρτημα 3

[3] Η εξουσιοδότηση έχει ως το παράρτημα 2.

6.2.2.5. Όσες Εκκλησίες δεν διαθέτουν Α.Φ.Μ., μπορούν για τις αγορές τους ή για την παροχή υπηρεσιών προς αυτές να χρησιμοποιούν το Α.Φ.Μ. του Σωματείου, μόνο κατόπιν συνεννόησης μαζί του, αποστέλλοντας τα παραστατικά άμεσα στο Λογιστήριό του.

6.2.2.6. Το Σωματείο μέσω του Διοικητικού Συμβουλίου έχει την ευθύνη λειτουργίας των Κατασκηνώσεων για την έκδοση αδείας και για τον καθορισμό των προσώπων που δεσμεύουν το Σωματείο με την υπογραφή τους και τις ενέργειές τους.

6.2.2.7. Το Σωματείο δύναται εκ του Καταστατικού του να προσφέρει κάθε νομική αρωγή προς τις Εκκλησίες της Κοινωνίας των Ε.Ε.Ε.

6.2.2.8. Άλλες αρμοδιότητες του Σωματείου αναφέρονται στο Καταστατικό του.

ΜΕΡΟΣ 2ο

ΔΙΑΓΡΑΜΜΑ ΠΙΣΤΗΣ

ΤΗΣ

ΚΟΙΝΩΝΙΑΣ ΤΩΝ ΕΛΕΥΘΕΡΩΝ ΕΥΑΓΓΕΛΙΚΩΝ ΕΚΚΛΗΣΙΩΝ

(Κ.Ε.Ε.Ε.)

1. Η Κοινωνία των Ελευθέρων Ευαγγελικών Εκκλησιών

1.1. Η Κοινωνία των Ελευθέρων Ευαγγελικών Εκκλησιών είναι σύνδεσμος άγιας εν Χριστώ κοινωνίας αγάπης και μαρτυρίας των Ελευθέρων Ευαγγελικών Εκκλησιών, που ιδρύθηκαν από το Άγιο Πνεύμα και λειτουργούν στον Ελλαδικό χώρο και το εξωτερικό, ως αυτοφυές, αυτόνομο και ανεξάρτητο πνευματικό κίνημα, ως Εκκλησίες κατά τον ορισμό της Καινής Διαθήκης.[4]

2. Σκοπός της Κοινωνίας των Ε.Ε.Ε.

2.1. Σκοπός της Κοινωνίας των Ε.Ε.Ε. είναι:

2.1.1. Η διατήρηση, και κατά Χριστόν πνευματική αύξηση των Εκκλησιών αυτών, ώστε να είναι και να παραμένουν Εκκλησίες κατά τον ορισμό της Καινής Διαθήκης.

2.1.2. Η πραγματοποίηση της άγιας μεταξύ τους εν Χριστώ κοινωνίας αγάπης και συνεργασίας, για την κοινή οικοδομή τους κατά Χριστόν.

2.1.3. Η ενθάρρυνσή τους, ώστε να αποτελούν κέντρα άγιας εν Χριστώ ζωής, μαρτυρίας και διάδοσης του Ευαγγελίου του Κυρίου Ιησού Χριστού.

2.1.4. Η κοινή εκπροσώπηση των Εκκλησιών τούτων, στις

---

[4] Για την ίδρυση της Κοινωνίας των Ε.Ε.Ε. ο Θεός χρησιμοποίησε τον Κωνσταντίνο Μεταλληνό. Στην ιστοσελίδα της Κοινωνίας των Ε.Ε.Ε. www.koinoniaeeee.gr βρίσκονται ανηρτημένα, η μαρτυρία του για το πώς πίστεψε στον Κύριο Ιησού Χριστό, η βιογραφία του "Έπεσε ο δυνατός" του Γ. Ζερβόπουλου καθώς και το βιβλίο "Έτι λαλεί" που αναφέρεται σε ομιλίες του, έκδοσης "Ελληνικό Ινστιτούτο της Βίβλου".

σχέσεις τους με άλλες Εκκλησίες, στην Ελλάδα και το εξωτερικό.

2.1.5. Η υποστήριξη των δικαιωμάτων των Εκκλησιών αυτών ενώπιον των Αρχών.

3. Μέσα για την επιδίωξη του σκοπού

3.1. Για την πραγματοποίηση του σκοπού τούτου η Κοινωνία των Ε.Ε.Ε. χρησιμοποιεί τα εξής μέσα:

3.1.1. Την συνεχή και αμείωτη διατήρηση της πνευματικής επικοινωνίας των Εκκλησιών αυτών με την κεφαλή της Εκκλησίας, τον Αναστημένο Κύριο Ιησού Χριστό, καθώς και με την έμπρακτη άσκηση των μέσων της Χάρης Του, όπως αυτά μνημονεύονται στο βιβλίο των Πράξεων των Αποστόλων (2:42).

3.1.2. Τη συγκρότηση πνευματικών συνεδρίων, σεμιναρίων, συνελεύσεων, πνευματικών εκδηλώσεων.

3.1.3. Την έκδοση περιοδικών, βιβλίων, φυλλαδίων και λοιπών πνευματικών βοηθημάτων.

3.1.4. Την εκτέλεση έργου, εσωτερικής και εξωτερικής ιεραποστολής.

3.1.5. Την οικονομική υποστήριξη, σε ειδικές περιπτώσεις, πνευματικών εργατών (Ποιμένων, Δασκάλων, Ευαγγελιστών, κ.ά.).

3.1.6. Την αμοιβαία συμπαράσταση για την ανέγερση και συντήρηση ευκτήριων οίκων.

3.1.7. Τη λειτουργία των Παιδικών, Εφηβικών και άλλων Προγραμμάτων στο Σούνιο και αλλού.

3.1.8. Την υποστήριξη και προαγωγή του έργου της Νεολαίας των Εκκλησιών.

3.1.9. Την παρακολούθηση κάθε ζητήματος που αφορά

στις Εκκλησίες αυτές και τη σχετική τους ενημέρωση.

3.1.10. Την παράσταση ενώπιον των Αρχών για τη διεκδίκηση των δικαιωμάτων τους μέσω και των ειδικών σωματείων που έχουν ιδρύσει.

3.1.11. Τη δημιουργία και συντήρηση Βιβλικής Σχολής κάτω από την εποπτεία του Ελληνικού Ινστιτούτου της Βίβλου για την εκπαίδευση των μελών των Ελευθέρων Ευαγγελικών Εκκλησιών και άλλων, ιδιαίτερα μάλιστα των εργατών του λόγου και του καλάμου μέσω της λειτουργίας βιβλιοθήκης και αναγνωστηρίου.

3.1.12. Με οποιοδήποτε άλλο νόμιμο μέσον που θα κριθεί πρόσφορο για την επίτευξη του ανωτέρου σκοπού.

4. Πίστη και Ομολογία των Εκκλησιών της Κοινωνίας των Ε.Ε.Ε.

4.1. Γενικά

4.1.1. Οι Εκκλησίες που αποτελούν την Κοινωνία των Ε.Ε.Ε. έχουν σε γενικές γραμμές την ακόλουθη ομολογία πίστης. Αναγνωρίζουν και ομολογούν:

4.1.1.1. Ως μοναδικό Αρχηγό και Κεφαλή τους τον δοξασμένο στους ουρανούς Κύριο Ιησού Χριστό (Κολ. 1:18, Εφεσ. 4:15).

4.1.1.2. Ως μοναδική πηγή και γνώμονα πίστης και ζωής τους τον γραπτό λόγο του Θεού, την Αγία Γραφή (Βίβλο), αποτελούμενη από 66 βιβλία, της οποίας την πλήρη Θεοπνευστία, όπως αυτή εμφανίζεται στα πρωτότυπα κείμενα και της οποίας τη διαχρονικότητα αποδέχονται και διακηρύττουν.

4.2. Για το Θεό πιστεύουν και ομολογούν

4.2.1. Ότι η έννοια του Θεού εκφράζεται ως ενότητα τριών διακριτών προσώπων, του Πατέρα, του Υιού και του Αγίου Πνεύματος. (Ματθ. 28:19, 2Κορ. 13:13, κ.ά.).

4.2.2. Ότι τα πολλά ονόματα του Θεού στην Αγία Γραφή παρουσιάζουν τις ιδιότητες του Θεού οι οποίες είναι αρμονικές και η μία δεν καταργεί την άλλη. Ο Θεός είναι ταυτόχρονα Κυρίαρχος (Δεσπότης), Παντοκράτωρ, Φοβερός, Θεός Κρίσεως, Κύριος των Δυνάμεων, Μέγας, Θεός Ισχυρός, Παντοδύναμος, Παντογνώστης, Ζηλότυπος, Κυριεύων, αλλά και Θεός Αγάπης, Δικαιοσύνης, Υπομονής, Σωτηρίας, Δικαιώνων, Ελεήμων, Μακρόθυμος, Ποιμένας των ψυχών, Αληθινός, Πολύ-εύσπλαχνος, Οικτίρμων, Πιστός, κ.α.

4.2.2.1. Ότι ο λανθασμένος υπερτονισμός της ιδιότητας της Κυριαρχίας του Θεού, από τον Αυγουστίνο και τον Ιωάννη Καλβίνο, τους οδήγησε στην βλάσφημη αντίληψη ότι ο Θεός εξέλεξε προαιωνίως και αυθαιρέτως τους εκλεκτούς για Σωτηρία ενώ οι υπόλοιποι ήρθαν στην ύπαρξη προορισμένοι για απώλεια.

4.2.2.2. Ακόμη ο λανθασμένος υπερτονισμός της ιδιότητας της αγάπης του Θεού οδήγησε στην αντιβιβλική άποψη της "αποκαταλλαγής των πάντων" (ότι τελικά ο Θεός θα τους αποδεχθεί όλους ακόμα και τον διάβολο) όπως και στην αντιβιβλική θεωρία του "εκμηδενισμού" (ότι ο Θεός θα εκμηδενίσει εκείνους που κατέληξαν στην κόλαση για να μη βασανίζονται αιωνίως).

4.2.2.3. Ότι είναι εσφαλμένη διδασκαλία το να επικαλούνται κάποιοι την ιδιότητα της ευσπλαχνίας του Θεού ή

ακόμα και άλλες ιδιότητές Του, ώστε λανθασμένα να συμπεραίνουν ότι αρκεί μία απλή επίκληση του Θεού "μέσα τους", χωρίς να έχουν αποδεχτεί τον Ιησού Χριστό Λυτρωτή και Σωτήρα τους, για να βρεθούν μαζί με τους άλλους πιστούς στον Ουρανό.

4.2.3. Ότι ο Θεός Πατέρας είναι η μείζων προσωπικότητα (Ιωαν. 14:28), ο Βασιλιάς των αιώνων, ο άφθαρτος, ο αόρατος, ο μόνος σοφός Θεός (Α' Τιμ.1:17), πηγή κάθε αγαθού, «*ἐξ οὗ τὰ πάντα*» (από τον οποίο προέρχονται τα πάντα) (Α' Κορ.8:6), στον Οποίον ανήκει η πρωτοβουλία, τόσο στη δημιουργία (Εφεσ. 3:15), στην οποία δίνει τη ζωή και την κίνηση και την ύπαρξη (Πραξ. 17:25), όσο και στη Σωτηρία (Ρωμ.8:29, Εφεσ. 3:11).

4.2.3.1. Ότι τον Πατέρα, απρόσιτο σε κάθε δημιούργημα κανένας δεν είδε ποτέ, ούτε τώρα να Τον δει δύναται. Ο Μονογενής Υιός Του, ο Οποίος είναι στον κόλπο του Πατέρα, Εκείνος Τον έκαμε γνωστό (Ιωαν. 1:18), σε εμάς τους ανθρώπους.

4.2.3.2. Ότι από αγάπη εξαπέστειλε τον Υιό Του τον Μονογενή, τον Κύριο Ιησού Χριστό, να γίνει ο Σωτήρας του κόσμου (Γαλ. 4:4, Ιωαν. 3:16).

4.2.3.3. Ότι είναι Αυτός ο Θεός του Ευαγγελίου (Ρωμ. 1:1), ο Οποίος ελκύει τον άνθρωπο στον Υιό Του για να του δώσει αιώνια ζωή (Ιωαν. 17:2, 6:44) και είναι από Αυτόν, τον Πατέρα, που εκπορεύεται ο Θείος Παράκλητος, το Πνεύμα της αληθείας.

4.2.3.4. Ότι, ως Πατήρ πάντων, είναι επάνω απ' όλους, και διαμέσου όλων, και μέσα σε όλους τους πιστούς (Εφεσ. 4:6). Σ' αυτόν, τελικά, τον Πατέρα, θα υποταχθεί ο Υιός, και

έτσι θα υποταχθούν τα πάντα, «*ἵνα ᾖ ὁ θεὸς [τὰ] πάντα ἐν πᾶσιν*» (για να είναι ο Θεός τα πάντα εν πάσιν) (Α' Κορ. 15:28).

4.2.4. Ότι ο Θεός Υιός, Θεός Λόγος, ήταν «*ἐν ἀρχῇ πρὸς τὸν Θεόν*» τον Πατέρα [«*Ἐν ἀρχῇ ἦν ὁ λόγος, καὶ ὁ λόγος ἦν πρὸς τὸν θεόν, καὶ θεὸς ἦν ὁ λόγος*» (Ιωαν. 1:1)].

4.2.4.1. Είναι ο αιώνιος Υιός του Θεού. Συνυπήρχε αιωνίως με τον Πατέρα. Δεν είναι κτίσμα του Θεού Πατέρα. Όταν αρχίζει η Δημιουργία της Κτίσης, ο Υιός «*ἦν πρὸς τὸν θεόν*» (Ιωαν. 1:1). Προϋπάρχει όλης της Κτίσης. (Κολ. 1:15-17, Παρ. 30:4, Δαν. 3:25, Ιωαν. 3:16). Η φράση «γεννηθέντα ού ποιηθέντα» που αναφέρεται στο σύμβολο της πίστεως της Συνόδου της Νίκαιας δεν είναι βιβλική.

4.2.4.2. Ότι είναι ο μονογενής Υιός του Θεού, καθώς ουδέποτε υπήρξε ο Θεός Πατήρ χωρίς την ύπαρξη του Υιού, διότι η Γραφή μάς λέει ότι ο Υιός του Θεού είναι «*ἀπαύγασμα τῆς δόξης καὶ χαρακτὴρ τῆς ὑποστάσεως αὐτοῦ*» (Εβρ. 1:3).

4.2.4.3. Η έκφραση «*ἐγὼ σήμερον γεγέννηκά σε*» (Εβρ. 1:5, Εβρ. 5:5, Πραξ. 13:32, 33, Ψαλμ. 2:7, Ρωμ. 1:3, 4) αναφέρεται στην Ανάσταση του Ιησού Χριστού.

4.2.4.4. Ότι είναι απαύγασμα της δόξας Του και χαρακτήρας της υπόστασής Του (Εβρ. 1:3) και εικόνα του Θεού του αοράτου (Κολ. 1:15).

4.2.4.5. Ότι μέσω του Υιού και για χάρη Του χτίστηκαν τα πάντα και τα πάντα συντηρούνται απ' Αυτόν (Κολ. 1:17).

4.2.4.6. Ότι από αγάπη για τη Σωτηρία των αμαρτωλών, αν και «*ἐν μορφῇ θεοῦ ὑπάρχων..., ἑαυτὸν ἐκένωσεν μορφὴν δούλου λαβών*» (Φιλιπ. 2:6,7) και αφού

συνελήφθη εκ Πνεύματος Αγίου και Μαριάμ της παρθένου, έγινε «*σὰρξ ... καὶ ἐσκήνωσεν ἐν ἡμῖν*» (Ιωαν. 1:14).

4.2.4.7. Ότι αυτός είναι το ευλογημένο ιστορικό πρόσωπο Ιησούς Χριστός. Αυτόν ο Θεός έχρισε με Πνεύμα Άγιο, [«*οὐ γὰρ ἐκ μέτρου δίδωσιν τὸ πνεῦμα»* είχε δηλ. το πνεύμα χωρίς μέτρο (Ιωαν. 3:34)] και δύναμη να εκτελεί τα έργα του Πατέρα που έμενε μέσα Του (Ιωαν. 14:10), και Αυτός περπάτησε στη Γη ευεργετώντας και θεραπεύοντας όλους τους καταδυναστευομένους από τον Διάβολο (Πραξ. 10:38).

4.2.4.8. Ότι θανατώθηκε με μαρτυρικό θάνατο αντικατάστασης και εξιλασμού στο Σταυρό του Γολγοθά, υπακούοντας στον Πατέρα (Λουκ. 22:42) κατά την ορισμένη βουλή και πρόγνωση του Θεού (Πραξ. 2:23) δίνοντας έτσι τον εαυτό Του «*ἀντίλυτρον ὑπὲρ πάντων*» (Α' Τιμ. 2:6).

4.2.4.9. Ότι, αφού έκαμε καθαρισμό των αμαρτιών μας (Εβρ. 1:3), με τη θυσία Του, αναστήθηκε την τρίτη ημέρα από τους νεκρούς, (Ιωαν. 20:27, Πραξ. 2:31, 32), αναλήφθηκε στους Ουρανούς και κάθισε στα δεξιά του Θεού, αφού υποτάχθηκαν σ' Αυτόν άγγελοι και εξουσίες και δυνάμεις (Α' Πετρ. 3:22).

4.2.4.10. Ότι την Πεντηκοστή ημέρα από την Ανάστασή Του, (Πραξ. 2:36), έστειλε το Πνεύμα το Άγιο στους μαθητές Του.

4.2.4.11. Ότι Αυτός ο Κύριος Ιησούς Χριστός, στον Οποίον κατοικεί όλο το πλήρωμα της Θεότητας σωματικά (Κολ. 2:9), έχει την αποκλειστική αρχιερατική μεσιτεία προς τον

Πατέρα για όλους τους πιστούς Του [«*πάντοτε ζῶν εἰς τὸ ἐντυγχάνειν ὑπὲρ αὐτῶν*» ζων πάντοτε διά να μεσιτεύει υπέρ αυτών (Α' Τιμ. 2:5, Εβρ. 7:15 κ.ά.)].

4.2.4.12. Ότι μέλλει να έλθει, για την Αρπαγή της Εκκλησίας Του. Στη Γη θα υπάρξει η Μεγάλη Θλίψη (Ματθ. 24:21, Α' Θεσ. 4:16, 17), στη συνέχεια θα εγκαθιδρύσει τη Χιλιετή Βασιλεία Του (Αποκ. 22:4).

4.2.4.13. Οι Εκκλησίες της Κοινωνίας των Ε.Ε.Ε. απορρίπτουν ως αντιβιβλικές τις απόψεις και διδασκα-λίες του Αχιλιασμού ότι τα περί Αρπαγής, Μεγάλης Θλίψης και Χιλιετούς Βασιλείας είναι συμβολικά.

4.2.4.14. Ότι Αυτός ο δοξασμένος Κύριος Ιησούς Χριστός μέλλει να κρίνει ζώντας και νεκρούς κατά την επιφάνειά Του (Ματθ. 25:31), κατά την τελική κρίση, που περιγράφεται σαν Κρίση του Λευκού θρόνου (Αποκ. 20:11-12, Ιωαν. 5:27-29).

Ότι ο Θεός Άγιο Πνεύμα, (Πράξεις 5:3, 4) ο Παράκλητος, εκπορεύεται από τον Πατέρα και αποστέλλεται από τον Πατέρα και από τον Υιό (Ιωαν. 14:26, 15:26, 16:7). Ονομάζεται Πνεύμα Θεού (Α' Κορ. 2:10, 11, Ρωμ. 8:14), ή Πνεύμα Χριστού (Ρωμ. 8:9). Ότι το Άγιο Πνεύμα, συνεργάστηκε με τον Πατέρα και τον Υιό τόσο στο έργο της Δημιουργίας, μεταφέροντας και κατανέμοντας ζωτική δύναμη και ιδιότητες σε όλη την Δημιουργία (Γεν. 1:2, Ψαλμ. 33:6, Ψαλμ. 104:30 και 139:7), όσο και στο έργο της σωτηρίας της αμαρτωλής ανθρωπότητας (Λουκ. 13:5, Εβρ. 9:14, Ρωμ. 8:11, Ιωαν. 16:8), που περιλαμβάνει την αναγέννηση του αμαρτωλού και την πνευματική ανάπτυξη του πιστού (Γαλ. 5:22, Ιωαν. 3:8, Τιτ. 3:5). Μας

οδηγεί (Ρωμ. 8:14, Πραξ. 8:29, 10:19, 20, 13:2, 4, 16:6, 20:22, 23) μας δίνει την βεβαίωση ότι είμαστε παιδιά του Θεού (Ρωμ. 8:13-17), μας ενισχύει κατά τον εσωτερικό άνθρωπο (Εφεσ. 3:16), χορηγεί τα χαρίσματα στην Εκκλησία (Α' Κορ. 11:12). Μας θυμίζει, μας διδάσκει, μας αποκαλύπτει τον Ιησού Χριστό και Τον δοξάζει, μας οδηγεί σε όλη την αλήθεια (Ιωαν. 16:13,14), είναι ο συγγραφέας του Λόγου του Θεού (Β' Πετρ. 1:21), κ.α.

4.3. Για τη Σωτηρία του αμαρτωλού, οι Εκκλησίες της Κοινωνίας των Ε.Ε.Ε. πιστεύουν και διακηρύττουν

4.3.1. Ότι ο άνθρωπος, εξαιτίας της πτώσης του και αποκοπής του από τον Θεό, είναι πνευματικά νεκρός και ανίκανος να σωθεί χωρίς το λυτρωτικό έργο του Ιησού Χριστού. «[23]*πάντες γὰρ ἥμαρτον καὶ ὑστεροῦνται τῆς δόξης τοῦ θεοῦ* [24]*δικαιούμενοι δωρεὰν τῇ αὐτοῦ χάριτι διὰ τῆς ἀπολυτρώσεως τῆς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ*» (Ρωμ. 3:23, 24).

4.3.2. Ότι, εντούτοις, μέσα στην ηθική του πτώση, οι νοητικές του δυνάμεις και η θέλησή του, δίνουν στον άνθρωπο την δυνατότητα να μπορεί να κατανοήσει την πρόσκληση του Θεού προς Σωτηρία, ώστε να μετανοήσει και να προσέλθει στο Χριστό με πίστη, για να σωθεί (Ματθ. 11:28, Ιωαν. 3:16, Πραξ. 3:19, Πραξ. 16:30, 31, Ρωμ. 3:23, 24, Εφεσ. 2:1-9, Τίτ. 3:3-7 κ.ά.).

4.3.3. Ότι ο Θεός θέλει να σωθούν όλοι οι άνθρωποι και να έρθουν σε επίγνωση της αλήθειας (Α' Τιμ. 2:4), συνεπώς εναπόκειται στην ηθική ελευθερία του ανθρώπου να αποδεχτεί ή να απορρίψει τη Σωτηρία που έκανε ο Χριστός [«*δικαιοσύνη δὲ θεοῦ διὰ πίστεως Ἰησοῦ Χριστοῦ εἰς πάντας τοὺς πιστεύοντας. οὐ γάρ ἐστιν διαστολή*» δηλ.

δικαίωση Θεού μέσω της πίστης του Ιησού Χριστού σε όλους εκείνους που πιστεύουν, γιατί δεν υπάρχει διάκριση (Ρωμ. 3:22)].

4.3.4. Ότι δεν συμφωνούν με την άποψη του Καλβινισμού, ότι ο άνθρωπος έχει πλήρως κατεστραμμένες τις νοητικές και τις πνευματικές δυνάμεις και ότι η εκλογή του για Σωτηρία γίνεται αποκλειστικά από τον Θεό και κατά συνέπεια δεν έχει την ελευθερία να αποδεχτεί την πρόσκληση του Θεού [1η θέση του Καλβινισμού "Total Depravity" (Ολοκληρωτική Εξαχρείωση)].

4.3.5. Ότι ο άνθρωπος σώζεται κατά χάριν (δωρεάν), αναγνωρίζοντας και καταδικάζοντας την αμαρτία του, με ειλικρινή μετάνοια και πίστη στον Κύριο Ιησού Χριστό (Ιωαν. 3:36, Πραξ. 16:30,31 κ.ά.). Ως εκ τούτου η Σωτηρία του αμαρτωλού είναι αποτέλεσμα της συνέργειας αφενός της χάρης του Θεού και αφετέρου της θέλησης του ανθρώπου.

4.3.6. Ότι απορρίπτουν, σε σχέση με την Σωτηρία του ανθρώπου, ότι ο Θεός εκλέγει ποιοι θα σωθούν [2η θέση του Καλβινισμού «Unconditional Election» (Άνευ Όρων Εκλογή)], όπως και ότι ο Χριστός πέθανε μόνο για την Εκκλησία Του, δηλ. για τους εκλεκτούς [3η θέση του Καλβινισμού «Limited Atonement» (Περιορισμένη Εξιλέωση)], καθώς και ότι δεν μπορεί να αντισταθεί στην Χάρη αυτός που έχει εκλεγεί για Σωτηρία [4η θέση του Καλβινισμού «Irresistible Grace» (Ακαταμάχητη Χάρη)].[5]

---

[5] Για όποιον ενδιαφέρεται τα παρακάτω βιβλία είναι βοηθητικά σαν μια επιπλέον θεώρηση του όλου ζητήματος. Το θέμα του προορισμού αναπτύσσεται στο βιβλίο του Θ. Καρμπόνη «Η αγάπη που προγνωρίζει και προορίζει» έκδοσης του Ελληνικού Ινστιτούτου της Βίβλου καθώς και

4.3.7. Ότι ο αμαρτωλός, μετανοώντας και πιστεύοντας δια μέσου του λόγου του Θεού στον Κύριο Ιησού Χριστό και στο λυτρωτικό Του έργο, λαμβάνει άφεση αμαρτιών, αναγνωρίζεται δίκαιος από τον Θεό (δικαιώνεται) και αναγεννάται από Αυτόν (Ρωμ. 5.1-2, Α' Πετρ. 1.3, 23, Ιακ. 1:18 κ.ά.). Ως αποτέλεσμα, σφραγίζεται με το Άγιο Πνεύμα, τον αρραβώνα της απολύτρωσής του (Β' Κορ. 1:21, 22).

4.3.8. Ότι ο αναγεννημένος άνθρωπος καλείται να ομολογήσει την πίστη του στο Χριστό προφορικά αλλά και με το βάπτισμα εντός ύδατος, στο όνομα του Πατρός, του Υιού και του Αγίου Πνεύματος (Πραξ. 2:38, 8:36-39, Α' Πετρ. 3:21, κ.ά.) να μαθητεύσει στον Ιησού Χριστό (Ματθ. 28:19,20) και να περπατήσει σε νέα ζωή (Ρωμ 6:3,4).

4.3.9. Το βάπτισμα εντός ύδατος είναι εντολή του Κυρίου, και δεν συγχωρεί αμαρτίες όπως λανθασμένα ερμηνεύεται η φράση που εμπεριέχεται στο Σύμβολο της Πίστεως «Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν». Απορρίπτουν ως αντιβιβλικό το νηπιοβάπτισμα, επειδή το βάπτισμα είναι προσωπική ενσυνείδητη ομολογία πίστης. Το προηγηθέν της πίστης βάπτισμα δεν ισχύει (Μαρκ. 16:16). Η συνήθεια της "αφιέρωσης" των νηπίων είναι απλώς μια πράξη ευλογίας προς αυτά. Τονίζεται ότι δεν έχει σωτηριακό χαρακτήρα και δεν πρέπει να θεωρείται αντί ή ως νηπιοβαπτισμός.

στο βιβλίο του Γ. Ζερβόπουλου «Πρόγνωση του Θεού και Προορισμός του ανθρώπου» έκδοση Ελεύθερες Εκδόσεις τα οποία είναι ανηρτημένα στην ιστοσελίδα των Εκκλησιών της Κ.Ε.Ε.Ε. www.koinoniaeeee.gr

4.3.10. Ότι η Αναγέννηση προϋποθέτει τη μετάνοια του αμαρτωλού ανθρώπου και την συσταύρωσή του με τον Χριστό (συμμόρφωση με τον θάνατο του Χριστού), στην οποία και μένει με την πίστη, και τη συνανάστασή του σε νέα ζωή, στην οποία περπατάει με τη δύναμη του δοσμένου σε αυτόν Αγίου Πνεύματος (Πραξ. 5:32), μέχρι και την τελική ουράνια δόξα. Το περπάτημα στο φως, αν ο πιστός είναι ειλικρινής και συνεπής στην υπακοή του στον Θεό, είναι συνεχές και αδιατάρακτο. Αν υφίστανται αθέλητες πτώσεις έχει την ευχέρεια της επιστροφής και εξομολόγησης στον Θεό, ώστε, με την πίστη στο εξιλαστήριο έργο του Ιησού Χριστού, να απολαύσει την εν Χριστώ Ιησού άφεση και καθαρισμό των αμαρτιών του (Α' Ιωαν. 1:9, 2:1,2). Ο Χριστιανός που μένει πιστός στην ομολογία του, πρέπει να είναι απόλυτα βέβαιος για την Σωτηρία του καθώς και για την αιώνια ασφάλεια της ψυχής του. [*«38πέπεισμαι γὰρ ὅτι οὔτε θάνατος οὔτε ζωὴ οὔτε ἄγγελοι οὔτε ἀρχαὶ οὔτε δυνάμεις οὔτε ἐνεστῶτα οὔτε μέλλοντα 39 οὔτε ὕψωμα οὔτε βάθος οὔτε τις κτίσις ἑτέρα δυνήσεται ἡμᾶς χωρίσαι ἀπὸ τῆς ἀγάπης τοῦ θεοῦ τῆς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ κυρίῳ ἡμῶν»* (Ρωμαίους 8:38-39)]. Εκτός από την αμαρτία καμιά εξουσία, καμιά δύναμη και κανένας παράγοντας επίγειος ή καταχθόνιος, δεν μπορεί να μετακινήσει τον πιστό από την βεβαιότητα ότι είναι παιδί του Θεού και κληρονόμος της αιώνιας ζωής. Κανένας άνθρωπος δεν πρέπει να σκέπτεται, (όπως ισχυρίζεται με την θεωρία του ο Καλβίνος), αν είναι εκλεγμένος για σωτηρία ή όχι, γιατί ο Θεός «*πάντας ἀνθρώπους θέλει σωθῆναι καὶ εἰς ἐπίγνωσιν ἀληθείας ἐλθεῖν*» (Α' Τιμ. 2:4).

Το μοναδικό γνώρισμα που έχει η ασφαλισμένη ψυχή του πιστού είναι ότι η αμαρτία εκδηλώνεται στην ζωή του σαν ατύχημα (Α' Ιωαν. 1:17), ουδέποτε σαν τρόπος ζωής (Γαλ. 5:9). Μπορεί η αμαρτία να τον ξεγελάσει (Α' Ιωαν. 1:10) ουδέποτε όμως τον κυριεύει (Ρωμ. 6:14), εκτός φυσικά εάν αρνηθεί την πίστη του στον Ιησού Χριστό.

4.3.11. Ότι, αν ηθελημένα εμμένει στην αμαρτία, δεν απολείπεται σ' αυτόν θυσία περί αμαρτιών, αλλά κάποια φοβερή εκδοχή κρίσης (Εβρ. 10:26-27). Αν αρνηθεί τον Ιησού Χριστό και το σωτήριο έργο Του, τότε και Εκείνος θα τον αρνηθεί [*«εἰ ἀρνησόμεθα, κἀκεῖνος ἀρνήσεται ἡμᾶς»* (Β' Τιμ. 2:12)]. Στην περίπτωση που κάποιος διαστραφεί και διαπράξει την αμαρτία, της βλασφημίας του Αγίου Πνεύματος, τότε αυτός δεν συγχωρείται πλέον [*31Διὰ τοῦτο λέγω ὑμῖν, πᾶσα ἁμαρτία καὶ βλασφημία ἀφεθήσεται τοῖς ἀνθρώποις, ἡ δὲ τοῦ πνεύματος βλασφημία οὐκ ἀφεθήσεται, 32 καὶ ὃς ἐὰν εἴπῃ λόγον κατὰ τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου, ἀφεθήσεται αὐτῷ· ὃς δ' ἂν εἴπῃ κατὰ τοῦ πνεύματος τοῦ ἁγίου, οὐκ ἀφεθήσεται αὐτῷ οὔτε ἐν τούτῳ τῷ αἰῶνι οὔτε ἐν τῷ μέλλοντι* (Ματθ. 12:31)].

4.3.12. Λόγοι ξεπεσμού από την χάρη του Θεού

4.3.12.1. Εξαιτίας πλανεμένης διδασκαλίας.

[*«ἀλλὰ καὶ ἐὰν ἡμεῖς ἢ ἄγγελος ἐξ οὐρανοῦ εὐαγγελίζη-ται ὑμῖν παρ' ὃ εὐηγγελισάμεθα ὑμῖν ἀνάθεμα ἔστω»* (Γαλ. 1:8), «*κατηργήθητε ἀπὸ τοῦ Χριστοῦ οἵτινες ἐν νόμῳ δικαιοῦσθε τῆς χάριτος ἐξεπέσατε.»* (Γαλ. 5:4), «*Τὸ δὲ πνεῦμα ῥητῶς λέγει ὅτι ἐν ὑστέροις καιροῖς ἀποστήσονταί τινες τῆς πίστεως προσέχοντες πνεύμα-σιν πλάνοις καὶ διδασκαλίαις δαιμονίων»* (Α' Τιμ. 4:1)].

4.3.12.2. Εξαιτίας άτακτης ζωής.

«εἰ γὰρ κατὰ σάρκα ζῆτε μέλλετε ἀποθνῄσκειν· εἰ δὲ πνεύματι τὰς πράξεις τοῦ σώματος θανατοῦτε ζήσεσθε» (Ρωμ. 8:13), *«1Οὐ θέλω δὲ ὑμᾶς ἀγνοεῖν ἀδελφοί ὅτι οἱ πατέρες ἡμῶν πάντες ὑπὸ τὴν νεφέλην ἦσαν καὶ πάντες διὰ τῆς θαλάσσης διῆλθον 2 καὶ πάντες εἰς τὸν Μωσῆν ἐβαπτίσαντο ἐν τῇ νεφέλῃ καὶ ἐν τῇ θαλάσσῃ 3καὶ πάντες τὸ αὐτὸ βρῶμα πνευματικὸν ἔφαγον 4καὶ πάντες τὸ αὐτὸ πόμα πνευματι-κὸν ἔπιον ἔπινον γὰρ ἐκ πνευματικῆς ἀκολουθούσης πέτρας ἡ δὲ πέτρα ἦν ὁ Χριστός 5ἀλλ' οὐκ ἐν τοῖς πλείοσιν αὐτῶν εὐδόκησεν ὁ θεός κατεστρώθη-σαν γὰρ ἐν τῇ ἐρήμῳ 6 ταῦτα δὲ τύποι ἡμῶν ἐγενήθησαν εἰς τὸ μὴ εἶναι ἡμᾶς ἐπιθυμητὰς κακῶν καθὼς κἀκεῖνοι ἐπεθύμησαν 7μηδὲ εἰδωλολάτραι γίνεσθε καθώς τινες αὐτῶν ὥς γέγραπται Ἐκάθισεν ὁ λαὸς φαγεῖν καὶ πιεῖν καὶ ἀνέστησαν παίζειν 8 μηδὲ πορνεύωμεν καθώς τινες αὐτῶν ἐπόρνευσαν καὶ ἔπεσον ἓν μιᾷ ἡμέρᾳ εἰκοσιτρεῖς χιλιάδες 9μηδὲ ἐκπειράζωμεν τὸν Χριστόν καθὼς καί τινες αὐτῶν ἐπείρασαν καὶ ὑπὸ τῶν ὄφεων ἀπώλοντο 10μηδὲ γογγύζετε καθὼς καί τινες αὐτῶν ἐγόγγυσαν καὶ ἀπώλοντο ὑπὸ τοῦ ὀλοθρευτοῦ 11ταῦτα δὲ πάντα τύποι συνέβαινον ἐκείνοις ἐγράφη δὲ πρὸς νουθεσίαν ἡμῶν εἰς οὓς τὰ τέλη τῶν αἰώνων κατήντησεν 12 ὥστε ὁ δοκῶν ἑστάναι βλεπέτω μὴ πέσῃ»* (Α' Κορ. 10:1), *«Δημᾶς γάρ με ἐγκατέλιπεν ἀγαπήσας τὸν νῦν αἰῶνα καὶ ἐπορεύθη εἰς Θεσσαλονίκην Κρήσκης εἰς Γαλατίαν Τίτος εἰς Δαλματίαν»* (Β' Τιμ. 4:10), *«19ἔχων πίστιν καὶ ἀγαθὴν συνείδησιν ἥν τινες ἀπωσάμε-νοι περὶ τὴν πίστιν ἐναυάγησαν 20 ὧν ἐστιν Ὑμέναιος καὶ Ἀλέξανδρος οὓς παρέδωκα τῷ Σατανᾷ ἵνα παιδευθῶσιν μὴ*

βλασφημεῖν (Α' Τιμ. 1:19, 20), *«15καὶ τὴν τοῦ κυρίου ἡμῶν μακροθυμίαν σωτηρίαν ἡγεῖσθε καθὼς καὶ ὁ ἀγαπητὸς ἡμῶν ἀδελφὸς Παῦλος κατὰ τὴν αὐτῷ δοθεῖσαν σοφίαν ἔγραψεν ὑμῖν 16ὡς καὶ ἐν πάσαις ταῖς ἐπιστολαῖς λαλῶν ἐν αὐταῖς περὶ τούτων ἐν οἷς ἐστιν δυσνόητά τινα ἃ οἱ ἀμαθεῖς καὶ ἀστήρικτοι στρεβλοῦσιν ὡς καὶ τὰς λοιπὰς γραφὰς πρὸς τὴν ἰδίαν αὐτῶν ἀπώλειαν 17Ὑμεῖς οὖν ἀγαπητοί προγινώσκοντες φυλάσσεσθε ἵνα μὴ τῇ τῶν ἀθέσμων πλάνῃ συναπαχθέντες ἐκπέσητε τοῦ ἰδίου στηριγμοῦ»* (Β' Πετρ. 3:15-17), *«20εἰ γὰρ ἀποφυγόντες τὰ μιάσματα τοῦ κόσμου ἐν ἐπιγνώσει τοῦ κυρίου καὶ σωτῆρος Ἰησοῦ Χριστοῦ τούτοις δὲ πάλιν ἐμπλακέντες ἡττῶνται γέγονεν αὐτοῖς τὰ ἔσχατα χείρονα τῶν πρώτων 21κρεῖττον γὰρ ἦν αὐτοῖς μὴ ἐπεγνωκέναι τὴν ὁδὸν τῆς δικαιοσύνης ἢ ἐπιγνοῦσιν ἐπιστρέψαι ἐκ τῆς παραδοθείσης αὐτοῖς ἁγίας ἐντολῆς 22συμβέβηκεν δὲ αὐτοῖς τὸ τῆς ἀληθοῦς παροιμίας Κύων ἐπιστρέψας ἐπὶ τὸ ἴδιον ἐξέραμα καί ὗς λουσαμένη εἰς κύλισμα βορβόρου»* (Β' Πετρ. 2:20-22), *«4Ἀδύνατον γὰρ τοὺς ἅπαξ φωτισθέντας γευσαμένους τε τῆς δωρεᾶς τῆς ἐπουρανίου καὶ μετόχους γενηθέντας πνεύματος ἁγίου 5καὶ καλὸν γευσαμένους θεοῦ ῥῆμα δυνάμεις τε μέλλοντος αἰῶνος 6καὶ παραπεσόντας πάλιν ἀνακαινίζειν εἰς μετάνοιαν ἀνασταυροῦντας ἑαυτοῖς τὸν υἱὸν τοῦ θεοῦ καὶ παραδειγματίζοντας»* (Εβρ. 6:4-6), *«Βλέπετε ἀδελφοί μήποτε ἔσται ἔν τινι ὑμῶν καρδία πονηρὰ ἀπιστίας ἐν τῷ ἀποστῆναι ἀπὸ θεοῦ ζῶντος»* (Εβρ. 3:12), *«Φοβηθῶμεν οὖν μήποτε καταλειπομένης ἐπαγγελίας εἰσελθεῖν εἰς τὴν κατάπαυσιν αὐτοῦ δοκῇ τις ἐξ ὑμῶν ὑστερηκέναι»* (Εβρ. 4:1).

4.3.13. Με βάση τα ανωτέρω, οι Εκκλησίες της Κοινωνίας Ε.Ε.Ε. απορρίπτουν ως αντιβιβλική τη θεωρία ότι η Σωτηρία σε καμιά περίπτωση δεν χάνεται (5η θέση του Καλβινισμού «Perseverance of the Saints» (Αιώνια ασφάλεια των πιστών))[6].

[«*Ὑμεῖς ἐστε τὸ ἅλας τῆς γῆς· ἐὰν δὲ τὸ ἅλας μωρανθῇ ἐν τίνι ἁλισθήσεται εἰς οὐδὲν ἰσχύει ἔτι εἰ μὴ βληθῆναι ἔξω καὶ καταπατεῖσθαι ὑπὸ τῶν ἀνθρώπων*» (Ματθ. 5:13), «*πᾶν κλῆμα ἐν ἐμοὶ μὴ φέρον καρπόν αἴρει αὐτό καὶ πᾶν τὸ καρπὸν φέρον καθαίρει αὐτὸ ἵνα πλείονα καρπὸν φέρῃ*» (Ιωαν. 15:2), «*Ἐὰν μή τις μείνῃ ἐν ἐμοί ἐβλήθη ἔξω ὡς τὸ κλῆμα καὶ ἐξηράνθη καὶ συνάγουσιν αὐτὰ καὶ εἰς πῦρ βάλλουσιν καὶ καίεται* (Ιωαν. 15:6), «[32]*τότε προσκαλεσάμενος αὐτὸν ὁ κύριος αὐτοῦ λέγει αὐτῷ· δοῦλε πονηρέ, πᾶσαν τὴν ὀφειλὴν ἐκείνην ἀφῆκά σοι, ἐπεὶ παρεκάλεσάς με·* [33] *οὐκ ἔδει καὶ σὲ ἐλεῆσαι τὸν σύνδουλόν σου, ὡς καὶ ἐγώ σε ἠλέησα;* [34] *καὶ ὀργισθεὶς ὁ κύριος αὐτοῦ παρέδωκεν αὐτὸν τοῖς βασανισταῖς ἕως οὗ ἀποδῷ πᾶν τὸ ὀφειλόμενον αὐτῷ.* [35] *Οὕτω καὶ ὁ πατήρ μου ὁ ἐπουράνιος ποιήσει ὑμῖν, ἐὰν μὴ ἀφῆτε ἕκαστος τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ ἀπὸ τῶν καρδιῶν ὑμῶν τὰ παραπτώματα αὐτῶν*» (Ματθ. 18:32-35), «[11]*ὕστερον δὲ ἔρχονται καὶ αἱ λοιπαὶ παρθένοι λέγουσαι Κύριε, κύριε ἄνοιξον ἡμῖν* [12] *ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν Ἀμὴν λέγω ὑμῖν οὐκ οἶδα ὑμᾶς*» (Ματθ. 25:11, 12), «[13]*ἀλλὰ παρακαλεῖτε ἑαυτοὺς καθ' ἑκάστην ἡμέραν ἄχρις οὗ τὸ Σήμερον καλεῖται ἵνα μὴ σκληρυνθῇ τις ἐξ ὑμῶν ἀπάτῃ τῆς*

---

[6] Περισσότερα για το θέμα αυτό αναφέρονται στο βιβλίο του Γερ. Ζερβόπουλου «Η αιώνια ασφάλεια της ψυχής και ο κίνδυνος» από τις «Ελεύθερες Εκδόσεις». Το βιβλίο είναι αναρτημένο στην ιστοσελίδα των Εκκλησιών της Κ.Ε.Ε.Ε. www.koinoniaeeee.gr

ἁμαρτίας [14] μέτοχοι γὰρ γεγόναμεν τοῦ Χριστοῦ ἐάνπερ τὴν ἀρχὴν τῆς ὑποστάσεως μέχρι τέλους βεβαίαν κατάσχωμεν (Εβρ. 3:13, 14), «[11]*πιστὸς ὁ λόγος· εἰ γὰρ συναπεθάνομεν, καὶ συζήσομεν· [12] εἰ ὑπομένομεν, καὶ συμβασιλεύσομεν· εἰ ἀρνησόμεθα, κἀκεῖνος ἀρνήσεται ἡμᾶς· [13] εἰ ἀπιστοῦμεν, ἐκεῖνος πιστὸς μένει, ἀρνήσασθαι γὰρ ἑαυτὸν οὐ δύναται»* (Β' Τιμ. 2:11-13), «*Χριστὸς δὲ ὡς υἱὸς ἐπὶ τὸν οἶκον αὐτοῦ· οὗ οἶκός ἐσμεν ἡμεῖς ἐάνπερ τὴν παρρησίαν καὶ τὸ καύχημα τῆς ἐλπίδος μέχρι τέλους βεβαίαν κατάσχωμεν»* (Εβρ. 3:6), «[21]*Καὶ ὑμᾶς ποτε ὄντας ἀπηλλοτριωμένους καὶ ἐχθροὺς τῇ διανοίᾳ ἐν τοῖς ἔργοις τοῖς πονηροῖς, [22]νυνὶ δὲ ἀποκατήλ-λαξεν ἐν τῷ σώματι τῆς σαρκὸς αὐτοῦ διὰ τοῦ θανάτου παραστῆσαι ὑμᾶς ἁγίους καὶ ἀμώμους καὶ ἀνεγκλήτους κατενώπιον αὐτοῦ, [23]εἴ γε ἐπιμένετε τῇ πίστει τεθεμελιω-μένοι καὶ ἑδραῖοι καὶ μὴ μετακινούμενοι ἀπὸ τῆς ἐλπίδος τοῦ εὐαγγελίου οὗ ἠκούσατε, τοῦ κηρυχθέντος ἐν πάσῃ κτίσει τῇ ὑπὸ τὸν οὐρανόν, οὗ ἐγενόμην ἐγὼ Παῦλος διάκονος»* (Κολ. 1:21-23), «[1]*Διὰ τοῦτο δεῖ περισσοτέρως ἡμᾶς προσέχειν τοῖς ἀκουσθεῖσιν μήποτε παραρρυῶ-μεν [2]εἰ γὰρ ὁ δι' ἀγγέλων λαληθεὶς λόγος ἐγένετο βέβαιος καὶ πᾶσα παράβασις καὶ παρακοὴ ἔλαβεν ἔνδικον μισθαποδοσίαν [3]πῶς ἡμεῖς ἐκφευξόμεθα τηλικαύτης ἀμελήσαντες σωτηρίας ἥτις ἀρχὴν λαβοῦσα λαλεῖσθαι διὰ τοῦ κυρίου ὑπὸ τῶν ἀκουσάντων εἰς ἡμᾶς ἐβεβαιώθη»* (Εβρ. 2:1-3), «[28]*ἀθετήσας τις νόμον Μωσέως, χωρὶς οἰκτιρμῶν ἐπὶ δυσὶν ἢ τρισὶν μάρτυσιν ἀποθνῄσκει· [29]πόσῳ δοκεῖτε χείρονος ἀξιωθήσεται τιμωρίας ὁ τὸν υἱὸν τοῦ θεοῦ καταπατήσας καὶ τὸ αἷμα τῆς διαθήκης κοινὸν ἡγησάμενος ἐν ᾧ ἡγιάσθη καὶ τὸ πνεῦμα τῆς χάριτος ἐνυβρίσας»* (Εβρ. 10:28, 29),

«[9]*ἄρα ἀπολείπεται σαββατισμὸς τῷ λαῷ τοῦ θεοῦ* [10] *ὁ γὰρ εἰσελθὼν εἰς τὴν κατάπαυσιν αὐτοῦ καὶ αὐτὸς κατέπαυσεν ἀπὸ τῶν ἔργων αὐτοῦ ὥσπερ ἀπὸ τῶν ἰδίων ὁ θεός* [11] *σπουδάσωμεν οὖν εἰσελθεῖν εἰς ἐκείνην τὴν κατάπαυσιν ἵνα μὴ ἐν τῷ αὐτῷ τις ὑποδείγματι πέσῃ τῆς ἀπειθείας»* (Εβρ. 4:9-11), «*ὑπομονῆς γὰρ ἔχετε χρείαν ἵνα τὸ θέλημα τοῦ θεοῦ ποιήσαντες κομίσησθε τὴν ἐπαγγελίαν»* (Εβρ. 10:36), «*ἡμεῖς δὲ οὐκ ἐσμὲν ὑποστολῆς εἰς ἀπώλειαν ἀλλὰ πίστεως εἰς περιποίησιν ψυχῆς»* (Εβρ. 10:39)].

4.3.14. Ότι, με τη μετάνοια και την πίστη στο Χριστό, ενώνεται (βαπτίζεται) διά του Αγίου Πνεύματος στο σώμα του Χριστού, την Εκκλησία, μέσα στην οποία συντελείται η πνευματική αύξηση του πιστού και η μεταμόρφωσή του στην εικόνα του Χριστού, εμμένοντας στη διδασκαλία των Αποστόλων, στην κλάση (τεμαχισμό) του άρτου, στην κοινωνία και στις προσευχές (Πραξ. 2:42).

4.4. Για τους Καρπούς της Σωτηρίας

4.4.1. Η αγία κατά Χριστόν ζωή πηγάζει από τον επουράνιο Χριστό με την πνευματική ένωση του πιστού με Αυτόν, καθώς το κλήμα με την άμπελο και καθώς το μέλος του σώματος με την κεφαλή αυτού (Ιωαν. 15:5 Ρωμ. 7:4, Φιλιπ. 1:11 κ.ά.).

4.4.2. Μια τέτοια ζωή κοινωνίας με τον επουράνιο Κύριο Ιησού Χριστό, συνοδεύεται από τον καρπό του Αγίου Πνεύματος, όπως περιγράφεται στην προς Γαλάτες επιστολή του Απ. Παύλου (Γαλ. 5:22).

4.4.3. Τα αγαθά έργα έχουν προετοιμαστεί από τον Θεό για τους πιστούς, ώστε να περπατήσουν σ’ αυτά και ακολουθούν την πίστη τους στο πρόσωπο του Χριστού ως

φυσική συνέπεια της πίστης αυτής (Εφεσ. 2:10, Τιτ. 2:11-14, Ιακ. 2:17κ.ά.).

4.4.4. Τα αγαθά έργα δεν είναι η αιτία της Σωτηρίας μας, η οποία είναι χάρη και δωρεά του Θεού, σε αυτούς που μετανοούν και πιστεύουν στον Χριστό, αλλά αποτέλεσμα και καρπός της Σωτηρίας (Ιωάν. 6:29, Εφεσ. 2:10, Τιτ. 2:11-14 κ.ά.).

4.4.5. Για τα έργα του μετά την Αναγέννηση, ο Πιστός θα κριθεί στο Βήμα του Χριστού, όχι για απώλεια της Σωτηρίας του, αλλά για την ανταμοιβή του (Α' Κορ 3:13-15).

4.5. Για το Άγιο Πνεύμα (Θεό) οι Εκκλησίες της Κοινωνίας των Ε.Ε.Ε. πιστεύουν και ομολογούν

4.5.1. Ότι ο Παράκλητος, το Άγιο Πνεύμα, απεστάλη την ημέρα της Πεντηκοστής στην Εκκλησία και έκτοτε κατοικεί σ' αυτήν αναπληρώνοντας τον Κύριο Ιησού Χριστό στο έργο της οικοδομής, αγιασμού, συμβουλής και οδηγίας της Εκκλησίας.

4.5.2. Ότι μαζί με τον Πατέρα και τον Υιό, που χορηγούν στην Εκκλησία ενεργήματα και διακονίες (Α' Κορ. 12:4-6), Αυτός (το Άγιο Πνεύμα), χορηγεί χαρίσματα όπως Εκείνος θέλει (Α' Κορ. 12:4, 11).

4.5.3. Ότι τα χαρίσματα η Εκκλησία τα διακρίνει και χειροτονεί (υποδεικνύει ή αναγνωρίζει) αυτούς που τα κατέχουν για να την υπηρετήσουν (Β' Κορ. 8:19, Πραξ. 14:23).

4.5.4. Ότι το βάπτισμα του Αγίου Πνεύματος έγινε την ημέρα της Πεντηκοστής και επαναλαμβάνεται στον κάθε πιστό κατά την Αναγέννησή του, όταν το Πνεύμα τον

βαπτίσει ενώνοντάς τον με το σώμα του Χριστού (Α' Κορ. 12:13).

4.5.5. Ότι δεν υποστηρίζουν την άποψη του βαπτίσματος εν Πνεύματι ως μια δεύτερη πείρα ανεξάρτητη από την Αναγέννηση του πιστού. Μετά την Αναγέννηση υπάρχουν πληρώσεις του Αγίου Πνεύματος που τις ενεργεί στον πιστό ο ίδιος ο Παράκλητος, όμως δεν υφίσταται άλλο ξεχωριστό βάπτισμα του Πνεύματος. Το φαινόμενο της γλωσσολαλιάς δεν είναι απόδειξη της βάπτισης με Άγιο Πνεύμα.

[*«τότε Πέτρος πλησθεὶς πνεύματος ἁγίου εἶπεν πρὸς αὐτούς Ἄρχοντες τοῦ λαοῦ καὶ πρεσβύτεροι τοῦ Ἰσραὴλ …»* (Πραξ. 4:8), «*Σαῦλος δέ ὁ καὶ Παῦλος πλησθεὶς πνεύματος ἁγίου καὶ ἀτενίσας εἰς αὐτὸν»* (Πραξ. 13:9), *«καὶ μὴ μεθύσκεσθε οἴνῳ ἐν ᾧ ἐστιν ἀσωτία ἀλλὰ πληροῦσθε ἐν πνεύματι»* (Εφεσ. 5:18.)].

4.5.6. Ότι πιστεύουν ότι το Πνεύμα το Άγιο υπερεντυγχάνει για τους αγίους (παρακαλεί για χάρη των αγίων) (Ρωμ. 8:26), εποπτεύει στη ζωή της Εκκλησίας (Πραξ. 15:28) και τη συντροφεύει μέχρι που να την παραδώσει αγνή παρθένο στον ένδοξο Νυμφίο, τον Κύριο Ιησού Χριστό, κατά την παρουσία Του (Αποκ. 22:17). Γι' αυτό, η Εκκλησία οφείλει να αγρυπνεί και να μη λυπεί το Άγιο Πνεύμα, ούτε να το σβήνει (Εφεσ. 4:30, Α' Θεσ. 5:19).

4.6. Για το Δείπνο του Κυρίου οι Εκκλησίες της Κοινωνίας των Ε.Ε.Ε. πιστεύουν ότι είναι

4.6.1. Εντολή του Κυρίου και εκ μέρους μας υπακοή και ευχαριστία για τη γενομένη σε μας Σωτηρία (Α' Κορ. 11:24-25).

4.6.2. Ανάμνηση και καταγγελία (εξαγγελία, αναγγελία, διακήρυξη, φανέρωση) της εξιλαστήριας θυσίας του Κυρίου Ιησού Χριστού (Λουκ. 22:19, Α' Κορ. 11:24-25) και δική μας κοινωνία (συμμετοχή) σ' αυτήν.

4.6.3. Αναγνώριση και ομολογία ότι η Εκκλησία είναι ένα Σώμα, το οποίο αποτελούν όλοι οι αναγεννημένοι (Α' Κορ. 10:17).

4.6.4. Υπόμνηση του αρραβώνα μας με τον Χριστό και προσδοκία της έλευσης του Κυρίου Ιησού για την αρπαγή της Εκκλησίας Του, «*ἄχρι οὗ ἔλθῃ*» (Α' Κορ. 11:26).

4.6.5. Αρωγός θείων ευλογιών στην ψυχή και στο σώμα για τους αξίως μετέχοντες, ενώ φέρνει κρίση πάνω στους αναξίως μετέχοντες (Α' Κορ. 11:27). Οι πρεσβύτεροι έχουν ευθύνη εάν γνωρίζουν ότι κάποιος είναι σε κατάσταση αμαρτίας και μετέχει στο δείπνο (Εβρ. 13:17, Α' Κορ. 5:13, Α' Κορ. 12:26).

4.6.6. Πιστεύουν ότι οι μετέχοντες αναξίως είναι αυτοί που επιμένουν να ζουν σε κατάσταση αμαρτίας.

4.6.7. Πιστεύουν ότι ο άρτος και ο οίνος δεν μετουσιώνονται σε σώμα και αίμα του Κυρίου, αλλά παριστούν αυτά διότι, όταν το δείπνο καθιερώθηκε από τον Κύριο, αυτός ήταν παρών και ζωντανός. (Ματθ. 26:26-28, Ιωαν. 6:53-63).

4.7. Για την Αγία Γραφή πιστεύουν και ομολογούν

4.7.1. Την απόλυτη θεοπνευστία της Αγίας Γραφής (66 βιβλία) από τη Γένεση μέχρι και την Αποκάλυψη (Ρωμ. 1:2, Β' Τιμ. 3:15-16 κ.ά.).

4.7.2. Ότι αυτή δεν περιέχει τον λόγο του Θεού, αλλά είναι αποκλειστικά ο λόγος του Θεού, η μόνη γραπτή αποκάλυψή Του σ' εμάς. Συνεπώς είναι αναγκαία για τη διατήρηση, αύξηση, έλεγχο και επανόρθωση των πιστών (Β' Τιμ. 3:14-16). «*οὐ γὰρ θελήματι ἀνθρώπου ἠνέχθη ποτέ προφητεία ἀλλ' ὑπὸ πνεύματος ἁγίου φερόμενοι ἐλάλησαν οἱ ἅγιοι θεοῦ ἄνθρωποι*» (Β' Πετρ. 1:21).

4.7.3. Ότι είναι η μόνη πηγή της αλήθειας και ο μόνος κανόνας πίστεως και έργων, πλήρης, επαρκής, ασφαλής και αλάθητος οδηγός, σε κάθε περίσταση πνευματικής απορίας και δυσκολίας.

[«*λέγει δὲ Ἀβραάμ· ἔχουσιν Μωϋσέα καὶ τοὺς προφήτας· ἀκουσάτωσαν αὐτῶν*» (Λουκ. 16:29), «*εἶπεν δὲ αὐτῷ· Εἰ Μωσέως καὶ τῶν προφητῶν οὐκ ἀκούουσιν οὐδὲ ἐάν τις ἐκ νεκρῶν ἀναστῇ πεισθήσονται*» (Λουκ. 16:31), «*ὅσα γὰρ προεγράφη εἰς τὴν ἡμετέραν διδασκαλίαν προεγράφη, ἵνα διὰ τῆς ὑπομονῆς καὶ τῆς παρακλήσεως τῶν γραφῶν τὴν ἐλπίδα ἔχωμεν*» (Ρωμ. 15:4), «*ἢ δι' ἡμᾶς πάντως λέγει; δι' ἡμᾶς γὰρ ἐγράφη ὅτι ἐπ' ἐλπίδι ὀφείλει ὁ ἀροτριῶν ἀροτριᾶν καὶ ὁ ἀλοῶν τῆς ἐλπίδος αὐτοῦ μετέχειν ἐπ' ἐλπίδι*» (Α' Κορ. 9:10), «*ταῦτα δὲ πάντα τύποι συνέβαινον ἐκείνοις ἐγράφη δὲ πρὸς νουθεσίαν ἡμῶν εἰς οὓς τὰ τέλη τῶν αἰώνων κατήντησεν*» (Α' Κορ. 10:11).

4.7.4. Ότι ο Λόγος του Θεού είναι διαχρονικός, επειδή εκφράζει το θέλημα του Θεού και όσον αφορά στην ΚΔ δεν

αλλάζει σύμφωνα με τις εποχές και τον ανθρώπινο πολιτισμό.

[«*Δὲν θέλετε προσθέσει εἰς τὸν λόγον τὸν ὁποῖον ἐγὼ σᾶς προστάζω, οὐδὲ θέλετε ἀφαιρέσει ἀπ' αὐτοῦ· διὰ νὰ φυλάττητε τὰς ἐντολὰς Κυρίου τοῦ Θεοῦ σας, τὰς ὁποίας ἐγὼ σᾶς προστάζω*»(Δευτ. 4:2), «*Πᾶν ὅ,τι προστάζω ἐγὼ εἰς ἐσᾶς, τοῦτο προσέχετε νὰ κάμνητε· δὲν θέλεις προσθέσει εἰς αὐτὸ οὐδὲ θέλεις ἀφαιρέσει ἀπ' αὐτοῦ*» (Δευτ. 12:32), «*Μή προσθέσῃς εἰς τοὺς λόγους αὐτοῦ· μήποτε σὲ ἐξελέγξῃ, καὶ εὑρεθῇς ψεύστης*» (Παρ. 30:6), «*Ὁ χόρτος ἐξηράνθη, τὸ ἄνθος ἐμαράνθη· ὁ λόγος ὅμως τοῦ Θεοῦ ἡμῶν μένει εἰς τὸν αἰῶνα*» (Ησα. 40:8), «*ἀμὴν γὰρ λέγω ὑμῖν· ἕως ἂν παρέλθῃ ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ ἰῶτα ἓν ἢ μία κεραία οὐ μὴ παρέλθῃ ἀπὸ τοῦ νόμου ἕως ἂν πάντα γένηται*» (Ματθ. 5:18), «*εὐκοπώτερον δέ ἐστιν τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν παρελθεῖν ἢ τοῦ νόμου μίαν κεραίαν πεσεῖν*» (Λουκ. 16:17), «*τὸ δὲ ῥῆμα κυρίου μένει εἰς τὸν αἰῶνα. τοῦτο δέ ἐστιν τὸ ῥῆμα τὸ εὐαγγελισθὲν εἰς ὑμᾶς*» (Α' Πετρ. 1:25), «*καὶ ἐάν τις ἀφέλῃ ἀπὸ τῶν λόγων τοῦ βιβλίου τῆς προφητείας ταύτης, ἀφελεῖ ὁ θεὸς τὸ μέρος αὐτοῦ ἀπὸ τοῦ ξύλου τῆς ζωῆς καὶ ἐκ τῆς πόλεως τῆς ἁγίας τῶν γεγραμμένων ἐν τῷ βιβλίῳ τούτῳ*» (Αποκ. 22:19)].

4.7.5. Αποκαλύπτει το πρόσωπο και το έργο του Ιησού Χριστού.

«*Ἑβδομήκοντα ἑβδομάδες διωρίσθησαν ἐπὶ τὸν λαὸν σου καὶ ἐπὶ τὴν πόλιν τὴν ἁγίαν σου, διὰ νὰ συντελεσθῇ ἡ παράβασις καὶ νὰ τελειώσωσιν αἱ ἁμαρτίαι, καὶ νὰ γείνῃ ἐξιλέωσις περὶ τῆς ἀνομίας καὶ νὰ εἰσαχθῇ δικαιοσύνη αἰώνιος καὶ νὰ σφραγισθῇ ὅρασις καὶ προφητεία καὶ νὰ*

χρισθῇ ὁ Ἅγιος τῶν ἁγίων» (Δαν. 9:24), *«καὶ ἀρξάμενος ἀπὸ Μωϋσέως καὶ ἀπὸ πάντων τῶν προφητῶν διερμήνευσεν αὐτοῖς ἐν πάσαις ταῖς γραφαῖς τὰ περὶ ἑαυτοῦ»* (Λουκ. 24:27), *«εὑρίσκει Φίλιππος τὸν Ναθαναὴλ καὶ λέγει αὐτῷ· ὃν ἔγραψεν Μωϋσῆς ἐν τῷ νόμῳ καὶ οἱ προφῆται εὑρήκαμεν, Ἰησοῦν υἱὸν τοῦ Ἰωσὴφ τὸν ἀπὸ Ναζαρέτ»* (Ιωαν. 1:45), «*ὁ δὲ θεός, ἃ προκατήγγειλεν διὰ στόματος πάντων τῶν προφητῶν παθεῖν τὸν χριστὸν αὐτοῦ, ἐπλήρωσεν οὕτως»* (Πραξ. 3:18), «*παρέδωκα γὰρ ὑμῖν ἐν πρώτοις, ὃ καὶ παρέλαβον, ὅτι Χριστὸς ἀπέθανεν ὑπὲρ τῶν ἁμαρτιῶν ἡμῶν κατὰ τὰς γραφὰς»* (Α' Κορ. 15:3).

4.7.6. Ότι απορρίπτουν τις απόψεις ορισμένων «ορθολογιστών» θεολόγων, σύμφωνα με τις οποίες η Αγία Γραφή απλώς περιέχει τον λόγο του Θεού και δεν είναι ολόκληρη ο λόγος του Θεού, όπως και την άποψη ότι η Αγία Γραφή δεν είναι η μόνη γραπτή αποκάλυψη του Θεού σε εμάς για την Σωτηρία μας, αλλά μπορεί να υπάρχουν και άλλες.

4.8. Για το Γάμο

4.8.1. Οι Εκκλησίες της Κοινωνίας των Ε.Ε.Ε. θεωρούν το γάμο, δύο (άρσεν και θήλυ) εν Χριστώ πιστών, όχι ανθρώπινη σύμβαση, αλλά ιερό και αδιάλυτο δεσμό αγάπης, κατά το υπόδειγμα του μυστηρίου της ένωσης του Χριστού με την Εκκλησία (Εφεσ. 5:32).

4.8.2. Στον παράδεισο της Εδέμ ο ίδιος ο Κύριος ως νυμφαγωγός φέρνει την γυναίκα στον Αδάμ. [*«Καὶ κατεσκεύασε Κύριος ὁ Θεὸς τὴν πλευράν, τὴν ὁποίαν ἔλαβεν ἀπὸ τοῦ Ἀδάμ, εἰς γυναῖκα καὶ ἔφερεν αὐτήν πρὸς τὸν Ἀδάμ»* (Γεν. 2:22)].

4.8.3. Κατά τον γάμο πραγματοποιείται μεταξύ του ανδρογύνου συνθήκη ή διαθήκη στην οποία ο Θεός παρίσταται (πνευματικά) ως μάρτυρας.
[*«Καὶ ὅτε διέβην ἀπὸ πλησίον σου καὶ σὲ εἶδον, ἰδού, ἡ ἡλικία σου ἦτο ἡλικία ἔρωτος· καὶ ἀπλώσας τὸ κράσπεδόν μου ἐπὶ σέ, ἐσκέπασα τὴν ἀσχημοσύνην σου· καὶ ὤμοσα πρὸς σὲ καὶ εἰσῆλθον εἰς συνθήκην μετὰ σοῦ, λέγει Κύριος ὁ Θεός, καὶ ἔγεινες ἐμοῦ»* (Ιεζ. 16:8),*«Διότι οὕτω λέγει Κύριος ὁ Θεός· Ἐγὼ θέλω κάμει εἰς σὲ καθὼς ἔκαμες σύ, ἥτις κατεφρόνησας τὸν ὅρκον, παραβαίνουσα τὴν διαθήκην»* (Ιεζ. 16:59), «*Καὶ λέγετε, Διὰ τί; Διότι ὁ Κύριος ἐστάθη μάρτυς μεταξὺ σοῦ καὶ τῆς γυναικὸς τῆς νεότητός σου, πρὸς τὴν ὁποίαν σὺ ἐφέρθης δολίως· ἐνῷ αὐτή εἶναι ἡ σύζυγός σου καὶ ἡ γυνή τῆς συνθήκης σου»* (Μαλ. 2:14)].
4.8.4. Για τους προαναφερόμενους λόγους, ο γάμος ευλογείται με ειδική ιεροτελεστία, που αποτελεί και το τυπικό του γάμου, με κάθε σοβαρότητα και σεμνότητα. Οι Εκκλησίες της Κοινωνίας των Ε.Ε.Ε., δεν τελούν τον γάμο μη αναγεννημένων, αλλά ούτε ενός πιστού με μη αναγεννημένο, επειδή σύμφωνα με το λόγο του Θεού, ο σύντροφος του πιστού πρέπει να είναι και αυτός πιστός (Β' Κορ. 6:14).
4.8.5. Είναι δυνατό όμως μετά από αίτηση μη αναγεννημένων νεονύμφων να γίνει ειδική δημόσια εκδήλωση (διακριτή από της τελετής του γάμου), αφού προηγουμένως έχει γίνει άλλος έγκυρος γάμος.
4.8.6. Σκοπός του γάμου είναι πρώτον μεν η τελειοποίηση του χαρακτήρα των συζύγων, με την αμοιβαία αγάπη, αφοσίωση και αλληλοβοήθεια, δεύτερον η τεκνογονία,

σύμφωνα με τη θεία ευλογία «*αύξάνεσθε καὶ πληθύνεσθε*» (Γεν. 1:22), και τρίτον η έκφραση (σύναψη) των γενετήσιων σχέσεων (Α' Κορ. 7:5).

4.8.7. Σύμφωνα με την ρητή εντολή του Κυρίου Ιησού Χριστού, ο γάμος είναι θεσμός ιερός, που γίνεται ενώπιον του Θεού και ως εκ τούτου αδιάλυτος (Ματθ. 19:6).

4.8.8. Επίσης θεωρούν απαράδεκτες τις προγαμιαίες σχέσεις όπως και όλες τις σχέσεις έξω από τον γάμο, οι οποίες σύμφωνα με τον Λόγο του Θεού καταδικάζονται και ονομάζονται πορνεία ή μοιχεία.

[«*τὰ βρώματα τῇ κοιλίᾳ καὶ ἡ κοιλία τοῖς βρώμασιν, ὁ δὲ θεὸς καὶ ταύτην καὶ ταῦτα καταργήσει. τὸ δὲ σῶμα οὐ τῇ πορνείᾳ ἀλλὰ τῷ κυρίῳ, καὶ ὁ κύριος τῷ σώματι·*» (Α'Κορ. 6:13), «*Φεύγετε τὴν πορνείαν. πᾶν ἁμάρτημα ὃ ἐὰν ποιήσῃ ἄνθρωπος ἐκτὸς τοῦ σώματός ἐστιν·ὁ δὲ πορνεύων εἰς τὸ ἴδιον σῶμα ἁμαρτάνει.*» (Α' Κορ. 6:18), «*φανερὰ δέ ἐστιν τὰ ἔργα τῆς σαρκός, ἅτινά ἐστιν πορνεία, ἀκαθαρσία, ἀσέλγεια.*» (Γαλ. 5:19), «*τοῦτο γὰρ ἴστε γινώσκοντες, ὅτι πᾶς πόρνος ἢ ἀκάθαρτος ἢ πλεονέκτης, ὅ ἐστιν εἰδωλολάτρης, οὐκ ἔχει κληρονομίαν ἐν τῇ βασιλείᾳ τοῦ Χριστοῦ καὶ θεοῦ*» (Εφεσ. 5:5)].

Σύμφωνα επίσης με τα λόγια του Ιησού Χριστού, και η επιθυμία ξένης γυναίκας θεωρείται μοιχεία.

[«*Ἔκαμον συνθήκην μετὰ τῶν ὀφθαλμῶν μου· καὶ πῶς νὰ ἔχω τὸν στοχασμὸν μου ἐπὶ παρθένον*;» (Ιώβ 31:1), «*ἐγὼ δὲ λέγω ὑμῖν ὅτι πᾶς ὁ βλέπων γυναῖκα πρὸς τὸ ἐπιθυμῆσαι αὐτὴν ἤδη ἐμοίχευσεν αὐτὴν ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ*» (Ματθ. 5:28)].

4.9. Για τα προβλήματα στο γάμο, και το διαζύγιο

4.9.1. Κατά την Αγία Γραφή, υπάρχουν δύο λόγοι δικαιολογημένης διάλυσης του γάμου:

4.9.1.1. Η διάλυση εξαιτίας φυσικού θανάτου.

[«*ἄρα οὖν ζῶντος τοῦ ἀνδρὸς μοιχαλὶς χρηματίσει ἐὰν γένηται ἀνδρὶ ἑτέρῳ· ἐὰν δὲ ἀποθάνῃ ὁ ἀνήρ, ἐλευθέρα ἐστὶν ἀπὸ τοῦ νόμου, τοῦ μὴ εἶναι αὐτὴν μοιχαλίδα γενομένην ἀνδρὶ ἑτέρῳ*» (Ρωμ. 7:3)].

4.9.1.2. Η διάλυση εξαιτίας ηθικού θανάτου (μοιχεία ή πορνεία), αφού πρώτα αποδειχθεί το αμάρτημα του ενόχου, πέρα από κάθε αμφιβολία.

4.9.2. Επίλυση των προβλημάτων χωρίς διαζύγιο.

4.9.2.1. Αν σε περίοδο ψυχολογικού ερεθισμού ή πνευματικής πτώσης δημιουργηθεί, μεταξύ των συζύγων, διάσταση, τότε και από τους δύο πρέπει να γίνει κάθε δυνατή προσπάθεια ώστε να συμφιλιωθούν μεταξύ τους.

4.9.2.2. Αν οι σύζυγοι δεν μπορούν να βρουν λύση μόνοι τους, τότε πρέπει να απευθυνθούν στο πρεσβυτέριο της Εκκλησίας, το οποίο, αν δεν διαθέτει ειδικούς αδελφούς, θα τους παραπέμψει σε ειδικούς αδελφούς με πνευματική πείρα στα ζητήματα αυτά, ώστε να τους βοηθήσουν στη συμφιλίωση και στην ουσιαστική βελτίωση της σχέσης τους.

4.9.2.3. Το διαζύγιο είναι λύση απαράδεκτη (Α' Κορ. 7:10, 11).

4.9.2.4. Αν το ένα μέλος του ανδρογύνου πιστέψει στο Χριστό και το άλλο μέλος, μολονότι ζει στο φρόνημα του κόσμου, συμφωνεί να συγκατοικεί με το πιστό μέλος, τότε

το πιστό μέλος ας μη ζητήσει να χωριστεί από το άπιστο μέλος (Α' Κορ. 7:12,13).

4.9.2.5. Αν ο μη πιστός σύζυγος εγκαταλείψει ή αποδιώξει την πιστή στο Χριστό γυναίκα του και ζητήσει διαζύγιο, η πιστή γυναίκα μπορεί να συγκατατεθεί σ' αυτό. Το ίδιο ισχύει και αντίστροφα, αν δηλαδή η μη πιστή γυναίκα αφήσει τον πιστό άνδρα της (Α' Κορ. 7:15).

4.9.2.6. Αν το άπιστο μέλος του ανδρογύνου ζητήσει το διαζύγιο και το λάβει, τότε το πιστό μέλος δεν είναι ηθικά υποχρεωμένο να επιδιώξει με πρωτοβουλία του την εκ νέου συμφιλίωση (Α' Κορ. 7:15).

4.9.2.7. Αν όμως το άπιστο μέλος που διέλυσε το δεσμό μετανοήσει και επιθυμήσει να επιστρέψει για να συγκατοικήσει και πάλι με το πιστό μέλος, τότε το πιστό μέλος δύναται να συμφιλιωθεί εάν το θέλει, εφόσον τούτο είναι εφικτό (υπό την προϋπόθεση ότι δεν έχει συναφθεί άλλος γάμος, ή εξωσυζυγική σχέση από το άπιστο μέλος με την ευθύνη του οποίου διαλύθηκε ο γάμος, με το πιστό μέλος), επειδή υπάρχει πιθανότητα να σωθεί αυτός που μετανόησε (Α' Κορ. 7:16).

4.10. Προϋποθέσεις για σύναψη νέου γάμου

4.10.1. Στην περίπτωση διάλυσης του γάμου, εξαιτίας φυσικού θανάτου, ή στην περίπτωση διάλυσης του γάμου εξ αιτίας ηθικού θανάτου (μοιχεία, πορνεία), το μέλος που δεν έχει την ευθύνη μπορεί, αν θέλει, να συνάψει νέο γάμο με άλλο πρόσωπο (Ματθ. 19:9), πάντοτε όμως εν Κυρίω (Α' Κορ. 7:39). Θα είναι, μάλιστα, περισσότερο μακάριο εάν μείνει άγαμο, «*μακαριωτέρα δέ έστιν έὰν οὕτως μείνῃ*» (Α' Κορ. 7:40).

4.10.2. Το εγκαταλειμμένο πιστό μέλος του ανδρογύνου μπορεί να έλθει σε νέο γάμο μόνον εφόσον το άλλο μέλος που αποχωρίστηκε έχει δεσμευτεί με άλλο πρόσωπο. Η περίπτωση αυτή ανήκει στην κατηγορία, του ηθικού θανάτου του μέλους που αποχωρίστηκε από την οικογένεια και δεσμεύτηκε με τρίτο πρόσωπο, είτε με εξώγαμη σχέση είτε με γάμο.

4.11. Για τον θάνατο

4.11.1. Οι Εκκλησίες της Κοινωνίας των Ε.Ε.Ε. πιστεύουν ότι ο θάνατος δεν είναι το τέρμα της ζωής ή η διάλυση ή η εκμηδένιση της προσωπικότητας του ανθρώπου, αλλά φυσικό αποτέλεσμα της φθαρτής ζωής του ανθρώπου.

4.11.2. Επίσης, η προοπτική και το γεγονός του θανάτου υπηρετεί τους ευρύτερους παιδαγωγικούς σκοπούς του Θεού. (Α' Κορ. 11:29-32, Πραξ. 5:4, 5, 9, 10).

4.11.3. Γι' αυτό, καθώς πιστεύουν στο θρίαμβο της εν Χριστώ λυτρωμένης ψυχής, οι Εκκλησίες της Κοινωνίας των Ε.Ε.Ε. λυπούνται φυσικά την ώρα του θανάτου για την αναχώρηση από τον κόσμο τούτο του συγγενούς, αδελφού και συστρατιώτη, εξαιτίας του προσωρινού αποχωρισμού, όμως παράλληλα, μακαρίζουν τον αποδημήσαντα αδελφό ή αδελφή και χαίρονται για το ένδοξο μέλλον του, επειδή «*τὸ ἀποθανεῖν κέρδος*» και «*τὸ ἀναλῦσαι καὶ σὺν Χριστῷ εἶναι, πολλῷ [γὰρ] μᾶλλον κρεῖσσον*» (Φιλιπ. 1:21, 23). Επειδή «*θαρροῦμεν δὲ καὶ εὐδοκοῦμεν μᾶλλον ἐκδημῆσαι ἐκ τοῦ σώματος καὶ ἐνδημῆσαι πρὸς τὸν κύριον*» (Β' Κορ. 5:8).

4.11.4. Οι Εκκλησίες της Κοινωνίας των Ε.Ε.Ε. κηδεύουν και ενταφιάζουν το σώμα του νεκρού και πιστεύουν ότι

στο μέλλον το σώμα αυτό θα αναστηθεί, κατά την Αρπαγή της Εκκλησίας στο συμβάν που αναφέρεται ως πρώτη ανάσταση (Αποκ. 20:5), με τη δύναμη του Υιού του Θεού, ως πνευματικό σώμα, για να συνδεθεί και πάλι με την ψυχή, και έτσι να ολοκληρωθεί ο δοξασμένος άνθρωπος, τον οποίο ο θάνατος είχε προσωρινά διαχωρίσει.

4.11.5. Οι υπερβολικοί οδυρμοί, και τα μοιρολόγια είναι εκδηλώσεις ασυμβίβαστες με τη ζωντανή πίστη του ευαγγελίου. Ο πιστός λυπάται μεν αλλά, όπως λέει η γραφή, δεν λυπάται καθώς και οι υπόλοιποι άνθρωποι που δεν έχουν ελπίδα [«*μὴ λυπῆσθε καθὼς καὶ οἱ λοιποὶ οἱ μὴ ἔχοντες ἐλπίδα*» (Α' Θεσ. 4:13)].

4.11.6. Ο εν Χριστώ πιστός, πρέπει να δέχεται τον χωρισμό, διά του θανάτου, ως υπέρτατη βουλή του Θεού, ο Οποίος κατευθύνει τα πάντα, σύμφωνα με το πάνσοφο σχέδιό Του, για το αγαθό των λυτρωμένων Του. Γι' αυτό και οι ύμνοι που ψάλλονται στην κηδεία δεν έχουν τόνο απελπισίας, αλλά το αντίθετο έχουν τόνο θριάμβου και θερμής πίστης για την προσωπική συνάντηση του αδελφού ή της αδελφής που έφυγε, με το λατρευτό Σωτήρα μας και ελπίδας μελλοντικής συνάντησης μαζί του.

4.12. Για τη μετά θάνατο κατάσταση

4.12.1. Οι Εκκλησίες της Κοινωνίας των Ε.Ε.Ε. δεν πιστεύουν στην εκμηδένιση της ψυχής, αλλά στη μετά θάνατο αιώνια διατήρησή της και στην τελική μετάβασή της στον Ουρανό ή στην Κόλαση (Ματθ. 10:28, Ματθ. 25:46).

4.12.2. Ο πιστός μετά τον θάνατό του μεταβαίνει στο Χριστό (Πραξ. 7:55-59, Φιλιπ. 1:21,23, Α' Κορ. 5:8).

4.12.3. Απορρίπτουν την θεωρία του «εκμηδενισμού της ψυχής». Απεναντίας, πιστεύουν στην αιωνιότητά της τόσο στον Ουρανό όσο και στην κόλαση.

4.12.4. Τα μνημόσυνα υπέρ αναπαύσεως της ψυχής του θανόντος, δεν έχουν καμία θέση στους πιστούς και στις Εκκλησίες της Κοινωνίας των Ε.Ε.Ε.

4.13. Για την Ανάσταση των νεκρών

4.13.1. Πιστεύουν στην πρώτη Ανάσταση των εν Κυρίω αποθανόντων, που θα πραγματοποιηθεί κατά την αρπαγή της Εκκλησίας (Α' Θεσ. 4:15-17).

4.13.2. Πιστεύουν επίσης και στη δεύτερη Ανάσταση των νεκρών, δικαίων και αδίκων, των μεν δικαίων σε αιώνια ζωή, των δε αδίκων σε ονειδισμό και καταισχύνη αιώνια (Δαν. 1:22, Ματθ. 25:46, Ιωαν. 5:29).

4.13.3. Την Ανάσταση των νεκρών θα πραγματοποιήσει ο Κύριος Ιησούς Χριστός, ως έργο που Του δόθηκε από τον Πατέρα (Ιωαν. 5:21), κατά το πρότυπο της δικής Του Ανάστασης (Ιωαν. 5:28, 29, Φιλιπ. 3:20, 21).

4.14. Για τον Αντίχριστο, την Μεγάλη Θλίψη, την Χιλιετή Βασιλεία

4.14.1. Οι Εκκλησίες της Κοινωνίας των Ε.Ε.Ε. πιστεύουν στη μελλοντική εμφάνιση ενός παγκόσμιου πολιτικό-θρησκευτικού ηγέτη, ο οποίος θα είναι πλήρως δοσμένος στις ανθρωποκτόνες διαθέσεις του Διαβόλου. (Α' Ιωαν. 2:18, 22, Β' Ιωαν. 1:7, Β' Θεσ. 2:3-4, Δαν. 9:27, Δαν. 12:11).

4.14.2. Η Γραφή τον αναφέρει ως Αντίχριστο και θηρίο (Α' Ιωαν. 2:18, Αποκ.13:1-4). Θα κυβερνήσει την ανθρωπό-

τητα για μία επταετία και θα ξεκινήσει διωγμό εναντίον των πιστών και μία σειρά εξοντωτικών πολέμων που μαζί με τις φυσικές καταστροφές που θα υφίστανται, θα εξολοθρεύσουν το μεγαλύτερο μέρος της ανθρωπότητας, σε μία περίοδο που ονομάζεται Μεγάλη θλίψη (Μαρκ. 13:19).

4.14.3. Μετά την επταετή διακυβέρνηση του Θηρίου, ο Ιησούς Χριστός έρχεται στη Γη, θα συλλάβει τον Αντίχριστο και τον Ψευδοπροφήτη, τους οποίους θα ρίξει στην λίμνη του πυρός, θα καταστρέψει το κράτος τους και θα ξεκινήσει τη δική του Χιλιετή Βασιλεία επάνω στη Γη (Αποκ. 19:20, Αποκ. 20:4, 5).

4.15. Για την Κρίση

4.15.1. Πιστεύουν ότι κάθε άνθρωπος μέλλει να αντιμετωπίσει κάποτε τον Θεό ως Κριτή του, για να κριθεί κατά τα έργα που έπραξε κατά την ενσώματη κατάστασή του (Εβρ. 9:27, Ρωμ. 2:1-10, Αποκ. 20:12).

4.15.2. Εντούτοις, ο πιστός στον Ιησού Χριστό δεν θα κριθεί στην τελική Κρίση, γιατί έχει ήδη μεταβεί από τον θάνατο στη ζωή (Ιωαν. 5:24). Μέλλει, όμως, να παρασταθεί στο Βήμα του Κυρίου Ιησού Χριστού, για να λάβει ανάλογα με ό,τι διά του σώματος έπραξε, είτε αγαθό είτε φαύλο (Β' Κορ. 5:10, Ρωμ. 14:10-12).

4.15.3. Η κρίση, τόσο των πιστών στο Βήμα του Κυρίου, όσο και των ασεβών στο Μεγάλο Λευκό Θρόνο, είναι έργο του Κυρίου Ιησού Χριστού, το οποίο έδωσε σ' Αυτόν ο Πατέρας Θεός (Ιωαν. 5:22, 27, Πραξ. 17:31, Αποκ. 20:11).

4.16. Για τους Αγίους

4.16.1. Οι Εκκλησίες της Κοινωνίας των Ε.Ε.Ε. παραδέχονται αναρίθμητους Αγίους και «*νέφος μαρτύρων*» (Εβρ. 12:1). Είναι όλοι αυτοί που δέχτηκαν τον Ιησού Χριστό ως προσωπικό τους Σωτήρα και όλοι τους, ανεξαιρέτως, οφείλουν τη Σωτηρία τους και τον Αγιασμό τους στο εξιλαστήριο Αίμα του Ιησού Χριστού (Αποκ. 5:9).

4.16.2. Μακαρίζουμε όλους τους Αγίους και διδασκόμαστε από το παράδειγμά τους, όμως δεν τους προσκυνούμε και δεν τους λατρεύουμε, γιατί σύμφωνα με το λόγο του Θεού, η προσκύνηση και η λατρεία ανήκει μόνον στον Θεό (Αποκ. 22:9, Εξοδ. 20:4, 5).

4.16.3. Οι αποβιώσαντες άγιοι δεν μπορούν να μεσιτεύσουν προς τον Θεό για τους ζώντες ανθρώπους, διότι σύμφωνα με τον λόγο του Θεού ένας μεσίτης υπάρχει μεταξύ Θεού και ανθρώπων, ο Ιησούς Χριστός. Για τον λόγο αυτόν δεν έχει ισχύ η προσευχή προς τους Αγίους. Επίσης οι αποβιώσαντες Άγιοι δεν έχουν την ιδιότητα της απανταχού παρουσίας (την οποίαν έχει μόνον ο Θεός), οπότε δεν ακούνε τις προσευχές που γίνονται προς αυτούς. [«*Εἷς γὰρ θεός εἷς καὶ μεσίτης θεοῦ καὶ ἀνθρώπων ἄνθρωπος Χριστὸς Ἰησοῦς*» (Α' Τιμ. 2:5)].

4.17. Για τον Εκκλησιασμό

4.17.1. Οι Ελεύθερες Ευαγγελικές Εκκλησίες συνιστούν στα μέλη τους να συναθροίζονται, όχι μόνο την Κυριακή αλλά και καθ' όλη την διάρκεια της εβδομάδας, ανάλογα με το πρόγραμμα της κάθε Εκκλησίας σύμφωνα με την προτροπή του Λόγου του Θεού (Εβρ. 10:25).

4.17.2. Στις συνάξεις των Ελευθέρων Ευαγγελικών Εκκλησιών πραγματοποιείται, όπως και στην πρώτη Αποστολική Εκκλησία (Πραξ. 2:42)

4.17.2.1. Διδασκαλία μέσα από την Αγία Γραφή από άρρενα μέλη της τοπικής Εκκλησίας, αλλά και από άλλες Εκκλησίες, τα οποία έχουν το χάρισμα της διδασκαλίας.

4.17.2.2. Οι Ελεύθερες Ευαγγελικές Εκκλησίες δεν δέχονται διδασκαλία από γυναίκες στην Εκκλησία, σύμφωνα με τον λόγο του Θεού (Α' Τιμ. 2:12, Α' Κορ. 14:34). Μπορούν όμως και πρέπει οι γυναίκες να διδάσκουν τα παιδιά τους (Δευτ. 6:7, Παρ. 1:8), τα παιδιά των Κυριακών σχολείων, καθώς και σε ιδιαίτερες συνάξεις γυναικών, σύμφωνα με τον λόγο του Θεού. *«2Πρεσβύτας νηφαλίους εἶναι, σεμνούς, σώφρονας, ὑγιαίνοντας τῇ πίστει, τῇ ἀγάπῃ, τῇ ὑπομονῇ· 3πρεσβύτιδας ὡσαύτως ἐν καταστήματι ἱεροπρεπεῖς, μὴ διαβόλους μὴ οἴνῳ πολλῷ δεδουλωμένας, καλοδιδασκάλους, 4ἵνα σωφρονίζωσιν τὰς νέας φιλάνδρους εἶναι, φιλοτέκνους 5σώφρονας ἁγνὰς οἰκουργοὺς ἀγαθάς, ὑποτασσομένας τοῖς ἰδίοις ἀνδράσιν, ἵνα μὴ ὁ λόγος τοῦ θεοῦ βλασφημῆται* (βλ. Τιτ. 2:2).

4.17.2.3. Κοινωνία, όπως π.χ. συναναστροφή κ.α. (Πραξ. 2:42)

4.17.2.4. Κλάση (τεμαχισμό) του άρτου (Δείπνο Κυρίου), το οποίο διανέμεται μόνο σε πιστά μέλη της Εκκλησίας από διακόνους της Εκκλησίας ή και σε μέλη άλλων Εκκλησιών, που λαμβάνουν μέρος στον Δείπνο του Κυρίου στη δική τους Εκκλησία και τυχαίνει να παρευρίσκονται στην Εκκλησία (Α' Κορ. 11:23-29).

4.17.2.5. Προσευχές κατά τις οποίες οι πιστοί προσεύχονται με αγάπη για όλους τους ανθρώπους και ιδιαίτερα για την πατρίδα μας, «*ἵνα ἥρεμον καὶ ἡσύχιον βίον διάγωμεν ἐν πάσῃ εὐσεβείᾳ καὶ σεμνότητι*» (Α' Τιμ. 2:1, 2).

4.18. Για τις σχέσεις των μελών των Εκκλησιών προς τις Κρατικές Αρχές

Οι Εκκλησίες της Κοινωνίας των Ε.Ε.Ε. αποδέχονται και διδάσκουν υποταγή των μελών τους στις Κρατικές Αρχές και Εξουσίες, εφόσον οι πράξεις και οι εντολές τους δεν αντίκεινται σε εντολές του Θεού (Ρωμ. 13:1, 2, Πραξ. 5:29), και τα προτρέπουν σε προσευχές και δεήσεις υπέρ αυτών «*ἵνα ἥρεμον καὶ ἡσύχιον βίον διάγωμεν ἐν πάσῃ εὐσεβείᾳ καὶ σεμνότητι*» (Α' Τιμ. 2:1-4).

4.19. Για την ελευθερία της έρευνας στις Εκκλησίες της Κοινωνίας των Ε.Ε.Ε.

Πιστεύουν ότι η γραπτή ή προφορική συζήτηση, διερεύνηση, στοχαστική θεώρηση και διακίνηση ιδεών, σχετικά με τις αλήθειες της Αγίας Γραφής, από τα μέλη των Εκκλησιών της Κοινωνίας, είναι ελεύθερη, εφόσον γίνεται με σεβασμό και αξιοπρέπεια και μέσα στα πλαίσια που δόθηκαν από τους Αποστόλους και αναφέρονται σε τούτο το διάγραμμα πίστης (Εφεσ. 4:13, 14, Φιλιπ. 3:15, Πραξ. 17:11).

4.20. Για την εισδοχή νέων μελών στην Εκκλησία

4.20.1. Η τοπική Εκκλησία προσδέχεται ως μέλος της κάθε έναν που ζητάει αυτοβούλως την ένωσή του με αυτήν, ομολογεί δημόσια μπροστά στα μέλη της μετάνοια και πίστη στον Κύριο Ιησού Χριστό και αποδέχεται τις

δογματικές αρχές των Εκκλησιών της Κοινωνίας των Ε.Ε.Ε.

4.20.2. Στην εφαρμογή της εισδοχής, η Εκκλησία ενεργεί με την κατάλληλη πνευματική διάκριση, ώστε να εισέρχονται πραγματικά αναγεννημένα πρόσωπα, τα οποία Αυτός ο Κύριος Ιησούς Χριστός προσθέτει ως μέλη στην Εκκλησία Του (Πραξ. 2:47).

4.20.3. Ο τρόπος της εισδοχής νέου μέλους αφήνεται στη διακριτική ευχέρεια της Εκκλησίας. Ενδεικτικά αναφέρονται οι ακόλουθες ενέργειες ως προϋποθέσεις εισδοχής μέλους στην Εκκλησία:

4.20.3.1. Αίτημα εισδοχής στην Εκκλησία, προφορικό ή γραπτό αφού λάβει γνώση του παρόντος Διαγράμματος.

4.20.3.2. Ακρόαση μπροστά στο Πρεσβυτέριο.

4.20.3.3. Ομολογία μπροστά στην Εκκλησία, εφόσον το πρεσβυτέριο κρίνει ότι ο ενδιαφερόμενος/η είναι αναγεννημένος/η και είναι έτοιμος/η πνευματικά να μετέχει στο Δείπνο του Κυρίου.

4.20.3.4. Αφήνεται χρόνος τουλάχιστον μιας εβδομάδας μετά την ομολογία του, μήπως κάποιο μέλος της Εκκλησίας γνωρίζει κάτι μεμπτό για τον αιτούντα, το οποίο αγνοεί το πρεσβυτέριο.

4.20.3.5. Γίνεται καταρτισμός του νεοεισελθόντος μέλους πάνω στις αρχές πίστης και τάξης της Εκκλησίας και προτροπή να παρακολουθεί την διδασκαλία της Εκκλησίας.

4.20.3.6. Βάπτισμά του εντός ύδατος.

4.20.3.7. Συμμετοχή στο Δείπνο μετά από εύλογο χρονικό διάστημα, εφόσον δεν έχουν υποβληθεί σχετικές ενστά-

σεις. Αν υπάρξουν συγκεκριμένες αντιρρήσεις, το όλο θέμα επανεξετάζεται από το πρεσβυτέριο.

4.21. Τρόποι επίλυσης προβλημάτων στην Εκκλησία

4.21.1. Περιπτώσεις προβλημάτων, παραπτωμάτων, απόκλίσεων, μελών της Εκκλησίας, που ενδεχομένως, συνεπάγονται την λήψη πνευματικών μέτρων, εξετάζονται από το Πρεσβυτέριο. Εφόσον η κρίση του Πρεσβυτερίου είναι επιβαρυντική για το μέλος, αν θεωρηθεί απαραίτητο, ανακοινώνεται στην Εκκλησία.

4.21.2. Σε περιπτώσεις προβλημάτων ή αποκλίσεων, οι ενέργειες της Εκκλησίας, σύμφωνα με όσα αναφέρονται στην Καινή Διαθήκη, είναι οι εξής:

4.21.2.1. Η δια λόγου αντιμετώπιση όσων δημιουργούν προβλήματα.

4.21.2.2. Η παράκληση [«*Εὐοδίαν παρακαλῶ καὶ Συντύχην παρακαλῶ τὸ αὐτὸ φρονεῖν ἐν κυρίῳ*» (Φιλιπ. 4:2)]

4.21.2.3. Απότομη (αυστηρή) σύσταση [*«ἵνα παρὼν μὴ ἀποτόμως χρήσωμαι κατὰ τὴν ἐξουσίαν ἣν ὁ κύριος ἔδωκέν μοι εἰς οἰκοδομὴν καὶ οὐκ εἰς καθαίρεσιν»* (Β' Κορ. 13:10) «*δι' ἣν αἰτίαν ἔλεγχε αὐτοὺς ἀποτόμως, ἵνα ὑγιαίνωσιν ἐν τῇ πίστει*» (Τιτ. 1:13)].

4.21.2.4 Η διαταγή [«*οὕτως ἐν ταῖς ἐκκλησίαις πάσαις διατάσσομαι*» (Α' Κορ. 7:17), «*τὰ δὲ λοιπὰ ὡς ἂν ἔλθω διατάξομαι*» (Α' Κορ. 11:34) και Πραξ. 16:4, Α' Κορ. 14:37.

4.21.2.5. *«Τί θέλετε; ἐν ῥάβδῳ ἔλθω πρὸς ὑμᾶς ἢ ἐν ἀγάπῃ πνεύματί τε πραΰτητος;»* (Α' Κορ. 4:21).

4.21.2.6 Η απομάκρυνση από όσους περπατούν άτακτα.

4.21.2.6.1. «*Παρακαλῶ δὲ ὑμᾶς, ἀδελφοί, σκοπεῖν τοὺς τὰς διχοστασίας καὶ τὰ σκάνδαλα παρὰ τὴν διδαχὴν ἣν ὑμεῖς ἐμάθετε ποιοῦντας, καὶ ἐκκλίνετε ἀπ' αὐτῶν*» (Ρωμ. 16:17).
4.21.2.6.2. «*Παραγγέλλομεν δὲ ὑμῖν, ἀδελφοί, ἐν ὀνόματι τοῦ κυρίου [ἡμῶν] Ἰησοῦ Χριστοῦ στέλλεσθαι ὑμᾶς ἀπὸ παντὸς ἀδελφοῦ ἀτάκτως περιπατοῦντος καὶ μὴ κατὰ τὴν παράδοσιν ἣν παρελάβοσαν παρ' ἡμῶν*» (Β' Θεσ. 3:6).
4.21.2.6.3. «*[3]Εἴ τις ἑτεροδιδασκαλεῖ καὶ μὴ προσέρχε-ται ὑγιαίνουσι λόγοις τοῖς τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ τῇ κατ' εὐσέβειαν διδασκαλίᾳ, [4]τετύφωται, μηδὲν ἐπι-στάμενος, ἀλλὰ νοσῶν περὶ ζητήσεις καὶ λογομαχίας, ἐξ ὧν γίνεται φθόνος, ἔρις, βλασφημίαι, ὑπόνοιαι πονηραί, [5]παραδιατριβαὶ διεφθαρμένων ἀνθρώπων τὸν νοῦν καὶ ἀπεστερημένων τῆς ἀληθείας, νομιζόντων πορισμὸν εἶναι τὴν εὐσέβειαν. ἀφίστασο ἀπὸ τῶν τοιούτων*» (Α' Τιμ. 6:3-5 {TR}).
4.21.2.7. Η παράδοση στον Σατανά αποκοπή από την Εκκλησία) [«*[3]προς* μετάνοια *ἐγὼ μὲν γὰρ ὡς ἀπὼν τῷ σώματι, παρὼν δὲ τῷ πνεύματι, ἤδη κέκρικα ὡς παρὼν τὸν οὕτω τοῦτο κατεργασάμενον, [4]ἐν τῷ ὀνόματι τοῦ Κυρίου [ἡμῶν] Ἰησοῦ Χριστοῦ συναχθέντων ὑμῶν καὶ τοῦ ἐμοῦ πνεύματος σὺν τῇ δυνάμει τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ, [5]παραδοῦναι τὸν τοιοῦτον τῷ σατανᾷ εἰς ὄλεθρον τῆς σαρκός, ἵνα τὸ πνεῦμα σωθῇ ἐν τῇ ἡμέρᾳ τοῦ κυρίου*» (Α' Κορ. 5:3-5)] και Α΄Τιμ. 1:20, Πραξ. 8:20-22.
4.21.3. Η εκκλησιαστική ζωή της Καινής Διαθήκης μάς παρέχει τυπικές περιπτώσεις ανήθικης ή αντιχριστιανικής συμπεριφοράς που πρέπει να τύχουν του ανάλογου χειρισμού από την Εκκλησία:

4.21.3.1. «*Ἀδελφοί, ἐὰν καὶ προλημφθῇ ἄνθρωπος ἔν τινι παραπτώματι, ὑμεῖς οἱ πνευματικοὶ καταρτίζετε τὸν τοιοῦτον ἐν πνεύματι πραΰτητος, σκοπῶν σεαυτὸν μὴ καὶ σὺ πειρασθῇς*» (Γαλ6:1).

4.21.3.2. «*[14]Εἰ δέ τις οὐχ ὑπακούει τῷ λόγῳ ἡμῶν διὰ τῆς ἐπιστολῆς, τοῦτον σημειοῦσθε μὴ συναναμίγνυσθαι αὐτῷ, ἵνα ἐντραπῇ· [15]καὶ μὴ ὡς ἐχθρὸν ἡγεῖσθε, ἀλλὰ νουθετεῖτε ὡς ἀδελφόν*» (Β' Θεσ. 3:14, 15).

4.21.3.3. «*Ἐὰν δὲ ἁμαρτήσῃ [εἰς σὲ] ὁ ἀδελφός σου, ὕπαγε ἔλεγξον αὐτὸν μεταξὺ σοῦ καὶ αὐτοῦ μόνου. ἐάν σου ἀκούσῃ, ἐκέρδησας τὸν ἀδελφόν σου*» (Ματθ. 18:15).

4.21.3.4. «*[9]Ἔγραψα ὑμῖν ἐν τῇ ἐπιστολῇ μὴ συναναμίγνυσθαι πόρνοις, [10] οὐ πάντως τοῖς πόρνοις τοῦ κόσμου τούτου ἢ τοῖς πλεονέκταις καὶ ἅρπαξιν ἢ εἰδωλολάτραις, ἐπεὶ ὠφείλετε ἄρα ἐκ τοῦ κόσμου ἐξελθεῖν. [11] νῦν δὲ ἔγραψα ὑμῖν μὴ συναναμίγνυσθαι ἐάν τις ἀδελφὸς ὀνομαζόμενος ᾖ πόρνος ἢ πλεονέκτης ἢ εἰδωλολάτρης ἢ λοίδορος ἢ μέθυσος ἢ ἅρπαξ, τῷ τοιούτῳ μηδὲ συνεσθίειν. [12] τί γάρ μοι τοὺς ἔξω κρίνειν; οὐχὶ τοὺς ἔσω ὑμεῖς κρίνετε; [13] τοὺς δὲ ἔξω ὁ θεὸς κρινεῖ. ἐξάρατε τὸν πονηρὸν ἐξ ὑμῶν αὐτῶν*» (Α' Κορ. 5.9-13).

4.21.3.5. «*[1]Ὅλως ἀκούεται ἐν ὑμῖν πορνεία, καὶ τοιαύτη πορνεία ἥτις οὐδὲ ἐν τοῖς ἔθνεσιν, ὥστε γυναῖκά τινα τοῦ πατρὸς ἔχειν. [2]καὶ ὑμεῖς πεφυσιωμένοι ἐστὲ καὶ οὐχὶ μᾶλλον ἐπενθήσατε, ἵνα ἀρθῇ ἐκ μέσου ὑμῶν ὁ τὸ ἔργον τοῦτο πράξας; [3]ἐγὼ μὲν γάρ, ἀπὼν τῷ σώματι παρὼν δὲ τῷ πνεύματι, ἤδη κέκρικα ὡς παρὼν τὸν οὕτως τοῦτο κατεργασάμενον· [4]ἐν τῷ ὀνόματι τοῦ κυρίου [ἡμῶν] Ἰησοῦ συναχθέντων ὑμῶν καὶ τοῦ ἐμοῦ πνεύματος σὺν τῇ δυνάμει*

τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ, [5]παραδοῦναι τὸν τοιοῦτον τῷ σατανᾷ εἰς ὄλεθρον τῆς σαρκός, ἵνα τὸ πνεῦμα σωθῇ ἐν τῇ ἡμέρᾳ τοῦ κυρίου» (Α' Κορ. 5:1-5).

4.21.3.6. «[17]*Παρακαλῶ δὲ ὑμᾶς, ἀδελφοί, σκοπεῖν τοὺς τὰς διχοστασίας καὶ τὰ σκάνδαλα παρὰ τὴν διδαχὴν ἣν ὑμεῖς ἐμάθετε ποιοῦντας, καὶ ἐκκλίνετε ἀπ' αὐτῶν· [18]οἱ γὰρ τοιοῦτοι τῷ κυρίῳ ἡμῶν Χριστῷ οὐ δουλεύουσιν ἀλλὰ τῇ ἑαυτῶν κοιλίᾳ, καὶ διὰ τῆς χρηστολογίας καὶ εὐλογίας ἐξαπατῶσιν τὰς καρδίας τῶν ἀκάκων»* (Ρωμ. 16:17, 18).

4.21.4. Αν μέλη της Εκκλησίας νομίζουν ότι το Πρεσβυτέριο, ή μέλος του, αποκλίνει από το Διάγραμμα Οργάνωσης και Πίστης ή γενικότερα από τις αρχές της Αγίας Γραφής, ή η ζωή του δεν συνάδει με τις αρχές του λόγου του Θεού, μπορούν να απευθυνθούν πρώτα στο Πρεσβυτέριο, και σε περίπτωση που αυτό δεν ανταποκρίνεται, στην εκάστοτε Ε.Δ., η οποία θα προβεί στις αναγκαίες ενέργειες για επίλυση του ζητήματος, εφόσον η Εκκλησία το θέλει.

[«*ἐδηλώθη γάρ μοι περὶ ὑμῶν, ἀδελφοί μου, ὑπὸ τῶν Χλόης ὅτι ἔριδες ἐν ὑμῖν εἰσιν»* (Α' Κορ. 1:11), *«[19]κατὰ πρεσβυτέρου κατηγορίαν μὴ παραδέχου, ἐκτὸς εἰ μὴ ἐπὶ δύο ἢ τριῶν μαρτύρων [20]Τοὺς ἁμαρτάνοντας ἐνώπιον πάντων ἔλεγχε, ἵνα καὶ οἱ λοιποὶ φόβον ἔχωσιν»* (Α' Τιμ. 5:19, 20), *«καὶ ἐξ ὑμῶν αὐτῶν ἀναστήσονται ἄνδρες λαλοῦντες διεστραμμένα τοῦ ἀποσπᾶν τοὺς μαθητὰς ὀπίσω αὐτῶν»* (Πραξ. 20:30).

4.22. Για την Αποκοπή από την Εκκλησία

4.22.1. Δεν έχει καμία θέση στις Ελεύθερες Ευαγγελικές Εκκλησίες:

4.22.1.1. Ο αρνούμενος την αλήθεια περί του προσώπου του Ιησού Χριστού, όπως περιγράφεται στην Αγία Γραφή (Β' Ιωαν. 1:1-4, 9, 10, Λουκ. 12:9, Β' Τιμ. 2:12).

4.22.1.2. Ο αρνούμενος την αναγκαιότητα ή την επάρκεια του Θανάτου και της Ανάστασης του Ιησού Χριστού για τη δικαίωση του αμαρτωλού (Ιωαν. 11:25, Πραξ. 4:33, Ρωμ. 1:4, Ρωμ. 14:9).

4.22.1.3. Ο ηθικά ξεπεσμένος πιστός που παραμένει αμετανόητος, ώστε να διασύρεται το όνομα του Θεού και της Εκκλησίας (Παρ. 28:13, Ρωμ. 2:17-24).

4.22.1.4. Ο κατ' επανάληψη διαταράσσων την ειρήνη και την ενότητα της Εκκλησίας. (Ρωμ. 16:17, 3Ιωαν. 1:9-10).

4.22.1.5. Όποιος ασπάζεται και προωθεί, φανερά ή κεκαλυμμένα πλάνες, που έρχονται σε αντίθεση με την αλήθεια η οποία αποκαλύπτεται μέσα στις Άγιες Γραφές (Δευτ. 13:1-5, Δευτ. 29:18-21, Εβρ. 12:15).

4.22.1.6. Για την αποκοπή μέλους από την Εκκλησία αποφασίζει το Πρεσβυτέριο.

5. Οργάνωση και Λειτουργία των Εκκλησιών της Κ.Ε.Ε.Ε.

5.1. Γενικά

Οι Εκκλησίες που απαρτίζουν την Κοινωνία των Ελευθέρων Ευαγγελικών Εκκλησιών είναι ανεξάρτητες, αυτοδιοικούμενες, ελεύθερες και ίσες μεταξύ τους, με κεφαλή τον Κύριο Ιησού Χριστό και κανόνα ζωής τον άγιο λόγο του Θεού. Συνεπώς η κάθε μία Εκκλησία μπορεί ελεύθερα να ρυθμίζει την οργάνωση και λειτουργία της μέσα στα

πλαίσια της κοινής πίστης και ομολογίας, όπως αυτή διατυπώνεται στο παρόν Διάγραμμα.

5.2. Το Πρεσβυτέριο

5.2.1. Αποτελείται από πνευματικά ώριμα άρρενα μέλη της Εκκλησίας, που ειδικά χειροτονούνται (υποδεικνύονται, ορίζονται) για το έργο αυτό και που συγκεντρώνουν τα προσόντα που αναφέρει ο λόγος του Θεού (Τιτ. 1:5-10, Α΄Τιμ. 3:1-8).

5.2.2. Τον αριθμό των πρεσβυτέρων, ανάλογα με τον αριθμό των μελών της, αποφασίζει η κάθε Εκκλησία ξεχωριστά.

5.2.3. Οι Πρεσβύτεροι, ονομάζονται και Ποιμένες, ή Επίσκοποι, ή Προϊστάμενοι, ή Ηγούμενοι (Πραξ. 20:28, Α΄Θεσ. 5:12, Α' Πετρ. 5:1-5, Εβρ. 13:7).

5.2.4. Οι Πρεσβύτεροι είναι πρότυπα χριστιανικής ζωής και συμπεριφοράς (Α' Πετρ. 5:2-3, Εβρ. 13:7, 17), οικοδομούν και προστατεύουν τους πιστούς (Πραξ. 20:28-31, Α' Πετρ. 5:2).

5.2.5. Στα πνευματικά ζητήματα το Πρεσβυτέριο συνιστάται να παίρνει ομόφωνες αποφάσεις για να μη δημιουργούνται ερεθισμοί μεταξύ των μελών του, που διχάζουν τελικά την Εκκλησία. Αν δεν συμφωνούν εν τέλει μεταξύ τους, είναι καλλίτερα να μη λαμβάνεται απόφαση μέχρι να συναινέσουν όλα τα μέλη.

5.2.6. Οι Πρεσβύτεροι δεν δέχονται κατηγορίες έναντίον άλλων Πρεσβυτέρων χωρίς να έχει εξετασθεί το ζήτημα, αλλά ούτε απορρίπτουν την κατηγορία χωρίς να την εξετάσουν, ώστε να διαφυλάττεται στην συνείδηση της Εκκλησίας το κύρος του Πρεσβυτερίου.

«[19]κατὰ πρεσβυτέρου κατηγορίαν μὴ παραδέχου, ἐκτὸς εἰ μὴ ἐπὶ δύο ἢ τριῶν μαρτύρων [20]Τοὺς ἁμαρτάνοντας ἐνώπιον πάντων ἔλεγχε, ἵνα καὶ οἱ λοιποὶ φόβον ἔχωσιν» (Α' Τιμ. 5:19, 20)**.**

5.2.7. Το έργο τους συνίσταται κυρίως στην πνευματική εποπτεία της Εκκλησίας, δηλαδή:

5.2.7.1. Τη διαφώτιση και προφύλαξη της Εκκλησίας από παντοειδείς πλάνες, οι οποίες απειλούν την διδασκαλία της και την άγια ζωή της. Ως πρώτιστο μέτρο για την πνευματική αυτή εποπτεία το Πρεσβυτέριο ασκεί έλεγχο δημοσίως από τον άμβωνα, αλλά και κατ' ιδίαν προσωπικά, χωρίς να εξαιρεί του ελέγχου κανέναν (π.χ. συγγενείς, φίλους) από αυτούς που φέρνουν ετεροδιδασκαλίες και κοσμικότητα στην Εκκλησία.

5.2.7.2. Την πνευματική νουθεσία των άτακτων και κάθε πνευματική αρωγή σε εκείνους που ζητούν τις οδηγίες του, ώστε να προλαμβάνουν κάθε απόκλιση της Εκκλησίας από την πνευματική ζωή, όπως παραγγέλεται στην Αγία Γραφή.

5.2.7.3. Την παρακολούθηση και εναρμόνιση των διαφόρων Διακονιών της Εκκλησίας για την όσο το δυνατόν πιο καρποφόρα και απρόσκοπτη λειτουργία τους.

5.2.7.4. Στην εν γένει διαχείριση ζητημάτων εμπιστευτικής φύσης, που η ανακοίνωσή τους στην Εκκλησία δεν θα είχε οικοδομητικό αποτέλεσμα.

5.2.7.5. Στη ρύθμιση και την εποπτεία της πνευματικής λειτουργίας της Εκκλησίας (κατήχηση μελών, συμπροσευχές, Κυριακά Σχολεία, συνάξεις Νέων, τέλεση Δείπνου του Κυρίου, βάπτισμα κλπ).

5.2.7.6. Στην ποίμανση της Εκκλησίας συλλογικά και ατομικά με κατ' οίκον επισκέψεις των μελών.
5.2.7.7. Στην ενημέρωση και τη συζήτηση με τα μέλη της Εκκλησίας όσες φορές κριθεί αναγκαίο από το Πρεσβυτέριο. Το Πρεσβυτέριο δύναται να τηρεί «βιβλίο πρακτικών», όπου καταχωρούνται οι αποφάσεις του.
5.2.8. Τους Πρεσβυτέρους χειροτονεί (υποδεικνύει, ορίζει) κατ' αρχάς ο ιδρυτής της Εκκλησίας, εάν υπάρχει και βρίσκεται σε πνευματική ωριμότητα, ή τους αποτελούν οι πρώτοι πιστοί που χρησιμοποιήθηκαν από το Άγιο Πνεύμα για την ίδρυση της Εκκλησίας, εφόσον, κατά τη στιγμή της σύστασης της Εκκλησίας, βρίσκονται σε πνευματική ωριμότητα, ή χειροτονούνται από τους υπάρχοντες στην Εκκλησία Πρεσβυτέρους. Κατάλληλοι χειροτονίας θεωρούνται μόνο όσοι ξεχωρίζουν στη συνείδηση των μελών της Εκκλησίας ως πνευματικά ώριμοι και συγκεντρώνουν τις προϋποθέσεις που αναφέρονται στον λόγο του Θεού (Τιτ. 1:5-9, Α' Τιμ. 3:2-4).
5.2.8.1. Σε ειδικές περιπτώσεις είναι δυνατόν να ορισθούν Πρεσβύτεροι με την υπόδειξη της Εκτελεστικής Διακονίας, εφόσον το επιθυμεί η Εκκλησία. [«*Τούτου χάριν άπέλιπόν σε έν Κρήτῃ, ἵνα τὰ λείποντα έπιδιορθώσῃ καὶ καταστήσῃς κατὰ πόλιν πρεσβυτέρους, ὡς έγώ σοι διεταξάμην*»(Τιτ. 1:5)].
5.2.9. Η ανάδειξη Πρεσβυτέρων με αρχαιρεσίες (εκλογές - ψηφοφορία) δεν βρίσκει έρεισμα στην Αγία Γραφή. (Τιτ. 1:5).
5.2.10. Τα μέλη του Πρεσβυτερίου είναι ισόβια.

5.2.11. Η ανάκληση – κατάργηση μέλους πρεσβυτερίου γίνεται στις εξής περιπτώσεις:

5.2.11.1. Αν υπάρξει εκούσια παραίτηση.

5.2.11.2. Αν επισυμβεί εκ των υστέρων έκπτωση για ηθικούς λόγους, κώλυμα εξ αιτίας ασθένειας ή γήρατος, έλλειψη ή εξάλειψη των προσόντων που απαιτούνται για την εκλογή του Πρεσβυτέρου, κατά την κρίση πάντα των υπολοίπων μελών του Πρεσβυτερίου.

5.2.11.3. Αν αποχωρήσει από την τοπική Εκκλησία.

5.2.12. Για την ανάκληση – κατάργηση μέλους του Πρεσβυτερίου απαιτείται ομοφωνία των υπολοίπων μελών και πλήρης αιτιολόγηση με παράθεση συγκεκριμένων στοιχείων για τους πνευματικούς λόγους της κατάργησης και εφόσον προηγουμένως έχει κληθεί σε απολογία. Το υπό ανάκληση – κατάργηση μέλος δεν συμμετέχει στη λήψη της σχετικής απόφασης. Ενδεικτικά αναφέρονται οι παρακάτω περιπτώσεις ανάκλησης-κατάργησης μέλους του Πρεσβυτερίου:

5.2.12.1. Αν κάποιο μέλος στρέφεται εναντίον των υπολοίπων μελών του Πρεσβυτερίου αναιτίως, απρεπώς, διαρκώς και συστηματικώς, όχι λόγω διαφορετικής τοποθέτησης ή γνώμης, αλλά γενικά εναντίον τους επί διαφόρων θεμάτων, χωρίς τα υπόλοιπα μέλη να έχουν προβεί σε αντεκδικήσεις και συκοφαντίες σε βάρος του.

5.2.12.2. Αν υπάρχουν αποδεδειγμένα ηθικοί λόγοι ή έχει ξεπέσει πνευματικά, ζώντας υπό αμαρτία που δεν εγκαταλείπει.

5.2.12.3. Αν εισάγει διδασκαλίες οι οποίες είναι ξένες προς τις αρχές που αποδέχεται η Εκκλησία στην οποία ανήκει,

αλλά και η Κοινωνία των Ελεύθερων Ευαγγελικών Εκκλησιών.

5.2.13. Ανάδειξη και συμπλήρωση του Πρεσβυτερίου γίνεται από τα υπόλοιπα μέλη του ως εξής:

5.2.13.1. Χειροτονούνται (υποδεικνύονται, ορίζονται) ομόφωνα, αποκλειστικά από το Πρεσβυτέριο της Εκκλησίας, άρρενα πνευματικά ώριμα μέλη, ανάλογα με τις ανάγκες της κάθε Εκκλησίας. Απαιτείται προηγουμένως να έχει γίνει συζήτηση ιδιαιτέρως με τα υποψήφια μέλη και να έχουν συμφωνήσει ότι θα διατηρήσουν τις αρχές της Εκκλησίας. Η υπόδειξη από τα μέλη της Εκκλησίας υποψηφίων για μέλη του Πρεσβυτερίου δεν θεμελιώνεται στην Αγία Γραφή.

5.2.13.2. Τα ονόματά τους ανακοινώνονται στην Εκκλησία και ορίζεται προθεσμία δύο εβδομάδων για τυχόν υποβολή από κάποιο μέλος της Εκκλησίας ενστάσεων (ιδιαιτέρως και όχι δημοσίως) προς το Πρεσβυτέριο της Εκκλησίας. Οι αντιρρήσεις προς την υπόδειξη του Πρεσβυτερίου οφείλουν να είναι αντικειμενικές, σε κάποιες περιπτώσεις και ενυπόγραφες, και να αποδεικνύονται με στοιχεία.

5.2.13.3. Μετά τη μελέτη των τυχόν ενστάσεων από το Πρεσβυτέριο, ανακοινώνεται στην Εκκλησία η σχετική απόφαση-κρίση του, συνοδευόμενη είτε με απόρριψη της πρότασης, αν οι αντιρρήσεις είναι βάσιμες, είτε με την επικύρωση της χειροτονίας. Στην τελευταία τούτη περίπτωση, το Πρεσβυτέριο με επίθεση των χειρών του επάνω στους νεοχειροτονούμενους Πρεσβυτέρους, ζητεί με προσευχή σε ειδική σύναξη της Εκκλησίας τις ευλογίες του

Κυρίου στο πρόσωπό τους και την αποστολή τους, δηλώνοντας έτσι ταυτόχρονα ότι είναι υπεύθυνοι για τις μέλλουσες να προκύψουν συνέπειες αυτής της χειροτονίας.

5.2.13.4. Η Εκκλησία επισφραγίζει την καθιέρωση των νέων Πρεσβυτέρων με ευχαριστήριες προσευχές και δοξολογία.

5.2.14. Το Πρεσβυτέριο συνεργάζεται στενά με όλα τα μέλη της Εκκλησίας, ιδιαίτερα με τους Διακόνους και τους έχοντας χαρίσματα, ενεργήματα, δυνάμεις, ώστε να ασκείται η κατάλληλη διοίκηση για την πρόοδο της Εκκλησίας (Α' Κορ. 12:4-6, 28).

5.2.15. Η διατήρηση της διακονίας του Πρεσβυτέρου δεν ισχύει εκτός της τοπικής Εκκλησίας που έχει αναδειχθεί, διότι δεν αποτελεί τίτλο.

5.2.16. Για την τέλεση και βεβαίωση των γάμων κατά το νομικό τους μέρος, καθώς και για την ενώπιον των Δημοσίων Αρχών εκπροσώπηση της Εκκλησίας, το Πρεσβυτέριο χειροτονεί - ορίζει μετά από προσευχή, κατά προτίμηση εκ των μελών του, τον κατά Νόμον Λειτουργό ή, όπως ονομάζεται από την Πολιτεία, τον Θρησκευτικό Λειτουργό, τον οποίο και γνωστοποιεί προς τις αρμόδιες Αρχές. Ο κατά Νόμον – Θρησκευτικός Λειτουργός δεν ταυτίζεται με τον Ποιμένα της Εκκλησίας, επειδή οι Ελεύθερες Ευαγγελικές Εκκλησίες έχουν πολλούς Ποιμένες, που είναι όλοι τους και μέλη του Πρεσβυτερίου, και όχι έναν και μοναδικό Ποιμένα (Πάστορα). Ο Λειτουργός δύναται να μην είναι και Πρεσβύτερος.

5.2.17. Οι Ελεύθερες Ευαγγελικές Εκκλησίες δεν λειτουργούν με την αρχή της μονοποίμανσης, δηλαδή μέσω ενός και μόνο Πρεσβυτέρου – Ποιμένα, εκτός αν τα μέλη της Εκκλησίας είναι λίγα ή λόγω απουσίας κατάλληλων προσώπων, ώστε αναγκαστικά να διαθέτουν μόνο έναν και μοναδικό Πρεσβύτερο. Οι Πρεσβύτεροι ονομάζονται και Ποιμένες ή Επίσκοποι ή Προϊστάμενοι ή Ηγούμενοι (Πραξ. 20:17, 28).

5.2.18. Κάθε πράξη του Λειτουργού υποδεικνύεται και ελέγχεται από το Πρεσβυτέριο.

5.3. Οι Διακονίες

5.3.1. Οι Εκκλησίες της Κ.Ε.Ε.Ε. ενθαρρύνουν τη λειτουργία Διακονιών στην Εκκλησία. Οι Διάκονοι πρέπει να συγκεντρώνουν τα προσόντα που ο λόγος του Θεού επιτάσσει (Α' Τιμ. 3:8-12).

5.3.2. Οι Διάκονοι μπορεί να υποδειχθούν από την Εκκλησία, αλλά ορίζονται από το Πρεσβυτέριο (Πραξ. 6:1-6).

5.3.3. Οι Διακονίες μπορούν να είναι τόσες, όσες κριθούν αναγκαίες για την υπηρεσία της Εκκλησίας. Ενδεικτικά και όχι περιοριστικά αναφέρονται οι ακόλουθες:

5.3.3.1. Διακονία του λόγου του Θεού.

5.3.3.2. Διακονία του Δείπνου του Κυρίου.

5.3.3.3. Διακονία των κατά Νόμον Λειτουργών, για την τέλεση των ιεροπραξιών και την εκπροσώπηση της Εκκλησίας.

5.3.3.4. Διακονία μέριμνας ασθενών αδελφών.

5.3.3.5. Διακονία Γραμματείας.

5.3.3.6. Διακονία Οικονομικών και Αντίληψης Αναγκών.

5.3.3.7. Διακονία Ευταξίας κατά τις συνάξεις της Εκκλησίας.

5.3.3.8. Διακονία Χορωδίας.

5.3.3.9. Διακονία Νεολαίας. Ο Όμιλος Νέων δεν αποτελεί ξεχωριστό και ανεξάρτητο τμήμα από το υπόλοιπο σώμα της τοπικής Εκκλησίας.

5.3.3.10. Διακονία Κυριακών Σχολείων.

5.3.3.11. Διακονία παράστασης ενώπιον Αρχών.

5.3.3.12. Διακονία συντήρησης και καθαριότητας του Ευκτηρίου Οίκου.

5.3.3.13. Διακονία Επισκέψεων, κ.ά.

5.3.4. Την τάξη μεταξύ των Διακονιών και τον τρόπο λειτουργίας τους καθορίζει το Πρεσβυτέριο.

5.4. Χαρίσματα

5.4.1. Οι Ελεύθερες Ευαγγελικές Εκκλησίες της Κοινωνίας αναγνωρίζουν την εκδήλωση των χαρισμάτων μέσα στην Εκκλησία. Τα χαρίσματα είναι εκδηλώσεις του Αγίου Πνεύματος διαμέσου προικισμένων από το Πνεύμα προσώπων και αποβλέπουν στην οικοδομή της Εκκλησίας. Το χάρισμα πρέπει να συνοδεύεται απαραίτητα από άγια ζωή και να γίνεται αποδεκτό από την Εκκλησία.

5.4.2. Ειδικά το χάρισμα του λόγου πρέπει να είναι σύμφωνο με τη διδασκαλία της Εκκλησίας, η οποία (διδασκαλία) εδράζεται στην Αγία Γραφή.

5.4.3. Το χάρισμα της διδασκαλίας αποσκοπεί στη συστηματική έκθεση των αληθειών του λόγου του Θεού. Το κήρυγμα πρέπει να περιέχει μήνυμα από το λόγο του Θεού για τον ευαγγελισμό των ψυχών, την παρηγοριά, την προτροπή, τον έλεγχο και την οικοδομή των πιστών.

5.4.4. Για την προφητεία οι Ελεύθερες Ευαγγελικές Εκκλησίες δέχονται ότι:

5.4.4.1. Η προφητεία είναι πνευματικό μήνυμα πάντοτε με βάση την Αγία Γραφή, το οποίο περιέχει οικοδομή, προτροπή, και παρηγοριά *[«ὁ δὲ προφητεύων ἀνθρώποις λαλεῖ οἰκοδομὴν καὶ παράκλησιν καὶ παραμυθίαν»* (Α' Κορ. 14:3)] και [*«29 προφῆται δὲ δύο ἢ τρεῖς λαλείτωσαν, καὶ οἱ ἄλλοι διακρινέτωσαν· 30 ἐὰν δὲ ἄλλῳ ἀποκαλυφθῇ καθημένῳ, ὁ πρῶτος σιγάτω. 31 δύνασθε γὰρ καθ' ἕνα πάντες προφητεύειν, ἵνα πάντες μανθάνωσι καὶ πάντες παρακαλῶνται· 32 καὶ πνεύματα προφητῶν προφήταις ὑποτάσσεται»* (Α' Κορ. 14:29-32)].

5.4.4.2. Η πρόρρηση μελλοντικών γεγονότων, υπάρχει μέσα στον λόγο του Θεού (Πράξ. 11:27-28, 21:10-11). Στις συγκεκριμένες όμως περιπτώσεις των ως άνω παραπομπών, υπήρχε η άμεση πληροφόρηση από το Άγιο Πνεύμα. Υπήρχε δηλαδή το κριτήριο της γνησιότητας του μηνύματος της προφητείας σε κάθε σύναξη της Εκκλησίας (Α' Κορ. 14:26, 30), για την οικοδομή των πιστών, μέσω αυτού του θαυματουργικού τρόπου. Σήμερα όμως δεν έχουμε τον τρόπο μέσα από τον λόγο του Θεού, αλλά ούτε έχουμε και την άμεση πληροφόρηση του Αγίου Πνεύματος σε εκείνον τον βαθμό, ώστε να μπορούμε να ελέγξουμε αν η όποια πρόρρηση – αποκάλυψη είναι όντως αξιόπιστη και προερχόμενη από το Άγιο Πνεύμα. Ως εκ τούτου, η πρόρρηση μελλοντικών γεγονότων, καθώς και οι υποτιθέμενες αποκαλύψεις του τύπου «Το Άγιο Πνεύμα μου φανέρωσε αυτό ή εκείνο με την μορφή οράματος ή ενυπνίου» δεν μπορούν να γίνουν δεκτές για την οικοδομή

της Εκκλησίας, αλλά ούτε και ως υποδείξεις προς άλλους αδελφούς.

5.4.4.3. Βέβαια ο Λόγος του Θεού στην ΠΔ μας παρέχει ένα σημαντικό κριτήριο σχετικά με την γνησιότητα ή μη τόσο της προφητείας, όσο και του προφήτη [«*Ὅταν τὶς προφήτης λαλήσῃ ἐν τῷ ὀνόματι τοῦ Κυρίου καὶ ὁ λόγος δὲν γείνῃ οὐδὲ συμβῇ, οὗτος εἶναι ὁ λόγος τὸν ὁποῖον ὁ Κύριος δὲν ἐλάλησεν· ἐλάλησεν αὐτὸν ὁ προφήτης ἐν ὑπερηφανίᾳ* (Δευτ. 18:22)]. Συνεπώς, στην περίπτωση που κάποιος ισχυρίζεται ότι έχει το χάρισμα της προφητείας και τα λεγόμενά του δεν επαληθεύονται, τότε η πνευματικότητα του προφήτη τίθεται υπό αμφισβήτηση.

5.4.5. Το χάρισμα της γλώσσας, τελευταίο στη λίστα των χαρισμάτων (Α΄ Κορ. 12:28), για να ασκείται πρέπει να γίνεται με την τάξη που αναφέρει ο λόγος του Θεού (Α' Κορ 14:5,13,27-28), δηλαδή εντός των πλαισίων της Εκκλησίας και μόνο όταν υπάρχει διερμηνεία της γλώσσας. Δεν αποκλείεται το ενδεχόμενο σε περιπτώσεις ανάγκης μεταδόσεως του μηνύματος του Θεού (π.χ. σε απόμακρες φυλές που η γλώσσα τους είναι παντελώς άγνωστη) ο Θεός να δώσει το χάρισμα της γλώσσας. Εντούτοις, στις μέρες μας, ο ολοκληρωμένος γραπτός λόγος του Θεού είναι μεταφρασμένος σχεδόν σε όλες τις γνωστές γλώσσες και διαλέκτους, συνεπώς είναι αρκετός για μαρτυρία προς κάθε κατεύθυνση. Ο Απ. Παύλος προτρέπει, στην Εκκλησία, η ομιλία να γίνεται δια του νοός και όχι με γλώσσες [*«ἀλλ' ἐν ἐκκλησίᾳ θέλω πέντε λόγους τῷ νοΐ μου λαλῆσαι, ἵνα καὶ ἄλλους κατηχήσω, ἢ μυρίους λόγους ἐν γλώσσῃ»* (Α' Κορ. 14:19). Και *«Ὥστε, ἀδελφοί (μου), ζηλοῦτε τὸ*

προφητεύειν καὶ τὸ λαλεῖν μὴ κωλύετε γλώσσαις» Α' Κορ. 14:39].

5.4.6. Οι Ελεύθερες Ευαγγελικές Εκκλησίες απορρίπτουν ως αντιβιβλική την άποψη ότι για να λάβει κάποιος Πνεύμα Άγιο πρέπει έστω και μία φορά να λαλήσει ξένες γλώσσες. Το χάρισμα των γλωσσών δεν είναι υποχρεωτικό και δεν αποδεικνύει την πίστη κάποιου, ούτε την πνευματική κατάσταση ενός προσώπου [«*Μὴ πάντες χαρίσματα ἔχουσιν ἰαμάτων; μὴ πάντες γλώσσαις λαλοῦσιν; μὴ πάντες διερμηνεύουσιν*; (Α' Κορ. 12:30) *«Ἐν ᾧ καὶ ὑμεῖς ἀκούσαντες τὸν λόγον τῆς ἀληθείας, τὸ εὐαγγέλιον τῆς σωτηρίας ὑμῶν, ἐν ᾧ καὶ πιστεύσαντες ἐσφραγίσθητε τῷ πνεύματι τῆς ἐπαγγελίας τῷ ἁγίῳ»* (Εφεσ. 1:13)].

5.4.7. Τα θαύματα και οι θεραπείες δεν αφορούν δυνατότητες συγκεκριμένων χαρισματούχων ατόμων, αλλά ενέργειες του Θεού που τις πραγματοποιεί, όπως Εκείνος βούλεται.

5.4.8. Οι Εκκλησίες της Κοινωνίας των Ε.Ε.Ε. δέχονται και ασκούν για περιπτώσεις ασθένειας των πιστών την ευχή της πίστης με επάλειψη ελαίου (Ιακ. 5:14-16), χωρίς να εξαρτούν από το τυπικό αυτό το μελλοντικό αποτέλεσμα θεραπείας, αλλά από τον Κύριο Ιησού Χριστό και από το θέλημά Του, στον Οποίον η ευχή και η υπακοή της πίστης απευθύνονται. [*«καὶ αὕτη ἐστὶν ἡ παρρησία ἣν ἔχομεν πρὸς αὐτόν ὅτι ἐάν τι αἰτώμεθα κατὰ τὸ θέλημα αὐτοῦ ἀκούει ἡμῶν»* (Α' Ιωαν. 5:14)].

5.4.9. Επίσης, οι οράσεις, οι οπτασίες, οι εκστάσεις δεν αποτελούν κανόνα της πνευματικής ζωής, αλλά ειδικές

ενέργειες του Αγίου Πνεύματος. Στο χώρο αυτό των υπερφυσικών εκδηλώσεων του Πνεύματος υπάρχει μεγάλη πιθανότητα απομίμησης και πλάνης, όπως συχνά εκδηλώνεται μέσα σε ορισμένους ακραίους χαρισματικούς κύκλους. Οι Εκκλησίες της Κοινωνίας των Ε.Ε.Ε. πιστεύουν ότι τα χαρίσματα, ως ενέργειες του Αγίου Πνεύματος, δίνονται ελεύθερα από τον Θεό (Α΄ Κορ. 12:6), όπως Εκείνος θέλει (Α' Κορ. 12:11, Εβρ. 2:4), ο καρπός όμως του Αγίου Πνεύματος (Γαλ. 522:), ιδιαίτερα αυτός της αγάπης (Α' Κορ. 12:31, 13:13), πρέπει να επιδιώκεται από τον πιστό και αυτός κυρίως χαρακτηρίζει την πνευματικότητα του πιστού.

5.5. Εκτελεστική Διακονία

5.5.1. Η Εκτελεστική Διακονία, όπως μαρτυρεί και ο τίτλος της, είναι υπηρετικό όργανο των Εκκλησιών για την ποικίλη πνευματική, νομική και υλική εξυπηρέτησή τους. Η γνώμη της Εκτελεστικής Διακονίας της Κοινωνίας των Ελευθέρων Ευαγγελικών Εκκλησιών, ή άλλης Εκκλησίας, ή άλλου προσώπου, οποιαδήποτε και αν είναι η θέση του ή η αποστολή του στην Εκκλησία, είναι συμβουλευτική προς το Πρεσβυτέριο της τοπικής Εκκλησίας, το οποίο πρέπει να εξαρτάται, να δέχεται εντολές και να καθοδηγείται μόνο από την επουράνια κεφαλή του, τον Κύριο Ιησού Χριστό.

5.5.2. Όσον αφορά στο ζήτημα της επικοινωνίας με τον Κύριο κατά τα ανωτέρω, ισχύουν υπό την προϋπόθεση ότι το Πρεσβυτέριο βρίσκεται μέσα στο θέλημα του Θεού. Είναι αυτονόητο ότι Πρεσβυτέρια ή Εκκλησίες σε έριδες και διχοστασίες δεν μπορούν να ισχυρισθούν ότι δέχονται

εντολές από τον Ιησού Χριστό, διότι βρίσκονται σε κατάσταση νηπιότητας και σαρκικότητας *[«1Κάγώ, άδελφοί, ούκ ήδυνήθην λαλῆσαι ὑμῖν ὡς πνευματικοῖς άλλ' ὡς σαρκίνοις, ὡς νηπίοις έν Χριστῷ. 2 γάλα ὑμᾶς έπότισα, ού βρῶμα· οὔπω γὰρ έδύνασθε. άλλ' ούδὲ ἔτι νῦν δύνασθε, 3 ἔτι γὰρ σαρκικοί έστε. ὅπου γὰρ έν ὑμῖν ζῆλος καὶ ἔρις, ούχὶ σαρκικοί έστε καὶ κατὰ ἄνθρωπον περιπατεῖτε;»* (Α' Κορ. 3:1-3)].

5.5.3. Οι Εκκλησίες που το επιθυμούν μπορούν δια του πρεσβυτερίου τους (σε άσκηση της απόλυτης δικαιο-δοσίας τους) να ζητήσουν την βοήθεια της Εκτελεστικής Διακονίας για αντιμετώπιση ζητημάτων τους, είτε συμβουλευτικά, είτε αποφασιστικά.

5.5.4. Εκκλησία που διά του Πρεσβυτερίου της αρνείται να συμπορευθεί με τις άλλες Εκκλησίες της Κοινωνίας ή υιοθετεί τρόπους ζωής, συμπεριφοράς και ομολογίας διαφορετικές από το παρόν Διάγραμμα Οργάνωσης και Πίστης, ουσιαστικά θέτει τον εαυτό της εκτός της Κοινωνίας των Ελευθέρων Ευαγγελικών Εκκλησιών.

5.5.5. Την απόφαση στο θέμα τούτο, δηλ. της διαγραφής μιας Εκκλησίας από την Κοινωνία των Ελευθέρων Ευαγγελικών Εκκλησιών, λαμβάνει η Γενική Συνέλευση, μετά από εισήγηση της Εκτελεστικής Διακονίας ή οποιουδήποτε μέλους της Συνέλευσης των Εκκλησιών.

6. Γενική Συνέλευση της Κοινωνίας των Ελευθέρων Ευαγγελικών Εκκλησιών – Εκτελεστική Διακονία

6.1. Κάθε έτος, το τριήμερο ή διήμερο πλησίον της εορτής της 28ης Οκτωβρίου ή σε οποιοδήποτε άλλο πρόσφορο

χρονικό διάστημα ορισθεί από την Εκτελεστική Διακονία, οι Εκκλησίες της Κοινωνίας των Ελευθέρων Ευαγγελικών Εκκλησιών στέλνουν τους εκπροσώπους τους -ανάλογα με την αριθμητική τους δύναμη- στη Γενική Συνέλευση των Εκκλησιών της Κοινωνίας, που πραγματοποιείται συνήθως στις εγκαταστάσεις των Κατασκηνώσεων Σουνίου ή και αλλού.

6.2. Στη Γενική Συνέλευση των Εκκλησιών συζητούνται, έπειτα από την κατάρτιση ημερήσιας διάταξης, πνευματικά και άλλα θέματα που αφορούν στην πνευματική ζωή των πιστών, την οργάνωση και λειτουργία των Εκκλησιών, τη σχέση τους με τις Αρχές και με άλλα εκκλησιαστικά συγκροτήματα ή κινήσεις και γενικότερα στις ποικίλες ανάγκες τους.

6.3. Τα πορίσματα των Γενικών Συνελεύσεων κοινοποιούνται στις Εκκλησίες με επιμέλεια της Εκτελεστικής Διακονίας. Κατά τη διάρκεια των Γενικών Συνελεύσεων γίνεται και η εκλογή της Εκτελεστικής Διακονίας, κατά τον ισχύοντα σχετικό Κανονισμό.

6.4. Οι Εκκλησίες της Κοινωνίας, εφόσον πορεύονται μέσα στις αρχές που εκτίθενται στο παρόν Διάγραμμα Οργάνωσης και Πίστης, διατηρούν την πνευματική τους ελευθερία, εξαρτώμενες κάθετα από την επουράνια κεφαλή τον Κύριο Ιησού Χριστό, και οριζόντια καλλιεργώντας μεταξύ τους τον αδελφικό δεσμό της αγάπης και του αμοιβαίου σεβασμού, μέσα στα πλαίσια της πιο πάνω πίστης.

6.5. Ειδικότερα, για τη σύγκληση και λειτουργία της ετήσιας Γενικής Συνέλευσης των εκπροσώπων και τη συγκρότηση, θητεία και θέση της Εκτελεστικής Διακονίας εντός της

Κοινωνίας των Ελευθέρων Ευαγγελικών Εκκλησιών πραγματεύονται οι δύο Ειδικοί Κανονισμοί:

6.5.1. Περί "Γενικών Συνελεύσεων"

6.5.2. Περί "Εκτελεστικής Διακονίας" που ήδη έχουν κυρωθεί και ισχύουν ως Κανονισμοί της Κοινωνίας.

7. Διακονία των σωματείων της Κοινωνίας των Ελεύθερων Ευαγγελικών Εκκλησιών

7.1. Για τη διατήρηση και εξασφάλιση των περιουσιακών τους στοιχείων, καθώς και για την εκπροσώπησή τους στις Αρχές, οι Ελεύθερες Ευαγγελικές Εκκλησίες ίδρυσαν και διατηρούν Νομικά Πρόσωπα, δηλ. Σωματεία, που είναι επίσημα αναγνωρισμένα και λειτουργούν κατά τις διατάξεις της Ελληνικής Νομοθεσίας.

7.2. Αυτά είναι τα εξής:

7.2.1. Το Σωματείο "Σύνδεσμος Μελών της Ελευθέρας Ευαγγελικής Εκκλησίας", ιδρύθηκε το 1949 με σκοπό κυρίως την απόκτηση και διαφύλαξη των κτιρίων που στεγάζονται οι Εκκλησίες. Η συντήρηση ή επέκταση των κτιρίων όπου στεγάζεται κάθε Εκκλησία, γίνεται με μέριμνα και έξοδα της τοπικής Εκκλησίας. Οι Εκκλησίες προτείνουν προς το σωματείο τον αστικά υπεύθυνο, ο οποίος και έχει την ευθύνη για την ασφάλεια των κτηριακών υποδομών της Εκκλησίας.

7.2.2. Το Σωματείο "Κοινωνία των Ελευθέρων Ευαγγελικών Εκκλησιών" που διατηρεί κοινά περιουσιακά στοιχεία, εκπροσωπεί τις τοπικές Εκκλησίες νομικά, εφόσον το επιθυμούν, σύμφωνα με ειδική εξουσιοδότηση. Το Σωματείο πραγματοποιεί τις διαδικασίες και παρα-

στάσεις ενώπιον των Αρχών που χρειάζονται για τη νομιμοποίηση θρησκευτικών, πνευματικών, φιλανθρωπικών και άλλων δράσεων και σκοπών.

7.3. Περισσότερα στοιχεία για τα σωματεία αναφέρονται στο πρώτο μέρος του διαγράμματος περί διοίκησης.

8. Καταστατικός Χάρτης της Κοινωνίας των Ε.Ε.Ε. η Αγία Γραφή

Τέλος, ως Καταστατικό Χάρτη που ρυθμίζει την οργάνωση και λειτουργία της Εκκλησίας, καθώς και την ζωή του πιστού, οι Εκκλησίες της Κοινωνίας των Ελευθέρων Ευαγγελικών Εκκλησιών αναγνωρίζουν τον γραπτό λόγο του Θεού, την Αγία Γραφή, στην οποία και προσφεύγουν σε κάθε περίπτωση.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑΤΑ

Παράρτημα 1
Έντυπο Μελών Διοίκησης της Εκκλησίας
ΚΟΙΝΩΝΙΑ ΕΛΕΥΘΕΡΩΝ ΕΥΑΓΓΕΛΙΚΩΝ ΕΚΚΛΗΣΙΩΝ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΟ ΣΩΜΑΤΕΙΟ

ΠΑΡΑΚΑΛΟΥΜΕ ΝΑ ΣΥΜΠΛΗΡΩΘΕΙ Η ΠΑΡΑΚΑΤΩ ΦΟΡΜΑ ΑΠΟ ΤΟΝ ΥΠΕΥΘΥΝΟ ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΟ ΛΕΙΤΟΥΡΓΟ ΤΗΣ ΚΑΘΕ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ

ΕΠΩΝΥΜΙΑ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ:	**ΕΛΕΥΘΕΡΑ ΕΥΑΓΓΕΛΙΚΗ ΕΚΚΛΗΣΙΑ ……**	**ΥΠΟΓΡΑΦΕΣ**
ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΟΣ ΛΕΙΤΟΥΡΓΟΣ:		
ΑΝΑΠΛΗΡΩΤΗΣ ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΟΣ ΛΕΙΤΟΥΡΓΟΣ:		

ΠΡΕΣΒΥΤΕΡΙΟ:		**ΥΠΟΓΡΑΦΕΣ**
ΜΕΛΗ ΠΡΕΣΒΥΤΕΡΙΟΥ:	1.	
	2.	
	3. Προστίθενται αναλόγως	

ΑΝΑΠΛΗΡΩΜΑΤΙΚΑ ΜΕΛΗ ΠΡΕΣΒΥΤΕΡΙΟΥ (ΕΦΟΣΟΝ ΥΠΑΡΧΟΥΝ):		**ΥΠΟΓΡΑΦΕΣ**
	1.	

	2.	

ΔΙΑΚΟΝΟΙ		ΥΠΟΓΡΑΦΕΣ
	1.	
	2. Προστίθενται αναλόγως	

Παράρτημα 2

Υπεύθυνη Δήλωση Εξουσιοδότησης του Σωματείου Κοινωνία Ε.Ε.Ε.Ε. για Εκπροσώπηση ενώπιον των Αρχών.

Παράρτημα 2
Υπεύθυνη Δήλωση
Εξουσιοδότησης του Σωματείου
Κοινωνία Ε.Ε.Ε.Ε. για
εκπροσώπηση ενώπιον των Αρχών.

ΥΠΕΥΘΥΝΗ ΔΗΛΩΣΗ
(άρθρο 8 Ν.1599/1986)

Η ακρίβεια των στοιχείων που υποβάλλονται με αυτή τη δήλωση μπορεί να ελεγχθεί με βάση το αρχείο άλλων υπηρεσιών (άρθρο 8 παρ. 4 Ν. 1599/1986)

ΠΡΟΣ[1]:	ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΑΙΔΕΙΑΣ ΚΑΙ ΘΡΗΣΚΕΥΜΑΤΩΝ / ΓΕΝΙΚΗ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ ΘΡΗΣΚΕΥΜΑΤΩΝ		
Ο – Η Όνομα:		Επώνυμο:	
Όνομα και Επώνυμο Πατέρα:			
Όνομα και Επώνυμο Μητέρας:			
Ημερομηνία γέννησης[2]:			
Τόπος Γέννησης:			
Αριθμός Δελτίου Ταυτότητας:		Τηλ:	
Τόπος Κατοικίας:	Οδός:	Αριθ:	ΤΚ:
Αρ. Τηλεομοιοτύπου (Fax):		Δ/νση Ηλεκτρ. Ταχυδρομείου (Email):	
Δ.Ο.Υ.		Α.Φ.Μ.	

Με ατομική μου ευθύνη και γνωρίζοντας τις κυρώσεις [3], που προβλέπονται από της διατάξεις της παρ. 6 του άρθρου 22 του Ν. 1599/1986, δηλώνω ότι, [1]

Εκ μέρους της (άνευ ιδιαίτερης νομικής προσωπικότητας) θρησκευτικής κοινότητας της Ελευθέρας Ευαγγελικής Εκκλησίας ……. που εδρεύει στον δήμο ……. του νομού …… (οδός …….. ……αριθμός …….) της οποίας ο ευκτήριος οίκος έχει αδειοδοτηθεί δυνάμει της με αριθμό …… …… απόφασης του Υπουργείου Παιδείας και Θρησκευμάτων και ως υπεύθυνος (κατά νόμο) Θρησκευτικός Λειτουργός του ως άνω χώρου λατρείας και έχοντας τη σχετική εξουσία από την κοινότητα και το Πρεσβυτέριο της όπου αυτό υπάρχει, εξουσιοδοτώ το Σωματείο «ΚΟΙΝΩΝΙΑ ΕΛΕΥΘΕΡΩΝ ΕΥΑΓΓΕΛΙΚΩΝ ΕΚΚΛΗΣΙΩΝ ΕΛΛΑΔΟΣ» που εδρεύει στην Αθήνα, όπως δια του Προέδρου ή του Γενικού Γραμματέως του Σωματείου ή δια όποιου άλλου προσώπου ή καταστατικού οργάνου ορίσει το Διοικητικό του Συμβούλιο, εκπροσωπεί την παραπάνω θρησκευτική κοινότητα και Εκκλησία της για την ευόδωση των σκοπών της και προς εξυπηρέτησή της με όλες τις δημόσιες αρχές και υπηρεσίες. Ενδεικτικά και όχι περιοριστικά,

[1] (1) Αναγράφεται από τον ενδιαφερόμενο πολίτη ή Αρχή ή η Υπηρεσία του δημόσιου τομέα, που απευθύνεται η αίτηση.
(2) Αναγράφεται ολογράφως.
(3) «Όποιος εν γνώσει του δηλώνει ψευδή γεγονότα ή αρνείται ή αποκρύπτει τα αληθινά με έγγραφη υπεύθυνη δήλωση του άρθρου 8 τιμωρείται με φυλάκιση τουλάχιστον τριών μηνών. Εάν ο υπαίτιος αυτών των πράξεων σκόπευε να προσπορίσει στον εαυτόν του ή σε άλλον περιουσιακό όφελος βλάπτοντας τρίτον ή σκόπευε να βλάψει άλλον, τιμωρείται με κάθειρξη μέχρι 10 ετών.
(4) Σε περίπτωση ανεπάρκειας χώρου η δήλωση συνεχίζεται στην πίσω όψη της και υπογράφεται από τον δηλούντα ή την δηλούσα.

Σελ. 1 από 2, Παραρτήματος 2

εξουσιοδοτείται να καταθέτει και υποβάλει αιτήσεις και δικαιολογητικά και να παραλαμβάνει κάθε είδους διοικητικές πράξεις, αποφάσεις, δημόσια και ιδιωτικά έγγραφα σχετικά με την άδεια ίδρυσης του ως άνω χώρου λατρείας της Εκκλησίας και την εν γένει λειτουργία αυτής (βεβαιώσεις λειτουργίας και ορισμού θρησκευτικού λειτουργού κλπ), τη μεταστέγαση του χώρου λατρείας, την αντικατάσταση των ορισθέντων θρησκευτικών λειτουργών (στην περίπτωση αυτήν απαιτείται τουλάχιστον η υπογραφή των μελών του Πρεσβυτέριου όπου υπάρχει ή των διακόνων της Εκκλησίας ή της Εκτελεστικής Διακονίας των Ελευθέρων Ευαγγελικών Εκκλησιών) και των αναπληρωτών τους και γενικώς να ασκεί κάθε αναγκαία εξουσία εκπροσώπησης, εκτός εάν αυτό απαγορεύεται από ειδική διάταξη νόμου, το καταστατικό του Σωματείου ή τον σκοπό και τους εσωτερικούς κανόνες λειτουργίας της θρησκευτικής κοινότητας. Η εξουσιοδότηση αυτή παρέχεται για ενημέρωση του σχετικού διοικητικού φακέλου και του Μητρώου που τηρεί η Γενική Γραμματεία Θρησκευμάτων και προς διευθέτηση των αναγκών ασφάλειας δικαίου και δημοσιότητας της εξουσίας εξωτερικής εκπροσώπησης της ως άνω Εκκλησίας προς κάθε ενδιαφερόμενο και την εξασφάλιση της ομαλής λειτουργίας της (πχ εκτέλεση φορολογικών και κοινωνικοασφαλιστικών υποχρεώσεων, τραπεζικών συναλλαγών), συλλειτουργεί με κάθε τυχόν άλλο δημόσιο ή ιδιωτικό έγγραφο που απαιτείται από ειδικότερες διατάξεις (ανάλογα με τη διενεργούμενη κάθε φορά πράξη ενώπιον κάθε δημόσιας και δημοτικής αρχής, ιδίως του οικείου Δήμου, της αρμόδιας Δ.Ο.Υ, των πολεοδομικών αρχών, των κοινωνικοασφαλιστικών φορέων,των ΔΕΚΟ και ρυθμιστικών αρχών κλπ, τραπεζικού ιδρύματος και έτερης ιδιωτικής επιχείρησης), ισχύει μέχρι τη ρητή και έγγραφη ανάκληση της, από τον θρησκευτικό λειτουργό της Εκκλησίας ή το αρμόδιο όργανο διοίκησης της, και από την κατάθεση αυτής στις αρμόδιες υπηρεσίες της Γενικής Γραμματείας Θρησκευμάτων. Η εξουσία δικαστικής εκπροσώπησης της θρησκευτικής κοινότητας ασκείται κατά τις κείμενες διατάξεις.

Ημερομηνία: ……2020

Ο/Η Δηλ.

Βεβαιώνεται το γνήσιο της υπογραφής του δηλούντος – εξουσιοδοτούντος

Σελ. 2 από 2, Παραρτήματος 2

Παράρτημα 3

Υπεύθυνη Δήλωση Αστικά Υπεύθυνου για κτίριο Εκκλησίας.

Παράρτημα 3
Υπεύθυνη Δήλωση Αστικά Υπεύθυνου για κτίριο Εκκλησίας

ΥΠΕΥΘΥΝΗ ΔΗΛΩΣΗ
(άρθρο 8 Ν.1599/1986)

Η ακρίβεια των στοιχείων που υποβάλλονται με αυτή τη δήλωση μπορεί να ελεγχθεί με βάση το αρχείο άλλων υπηρεσιών (άρθρο 8 παρ. 4 Ν. 1599/1986)

ΠΡΟΣ[1]:	ΤΟ ΣΩΜΑΤΕΙΟ **«ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ ΜΕΛΩΝ ΤΗΣ ΕΛΕΥΘΕΡΑΣ ΕΥΑΓΓΕΛΙΚΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ»**						
Ο – Η Όνομα:		Επώνυμο:					
Όνομα και Επώνυμο Πατέρα:							
Όνομα και Επώνυμο Μητέρας:							
Ημερομηνία γέννησης[2]:							
Τόπος Γέννησης:							
Αριθμός Δελτίου Ταυτότητας:		Τηλ:					
Τόπος Κατοικίας:		Οδός:		Αριθ:		ΤΚ:	
Αρ. Τηλεομοιοτύπου (Fax):		Δ/νση Ηλεκτρ. Ταχυδρομείου (Email):					
Δ.Ο.Υ.		Α.Φ.Μ.					

Με ατομική μου ευθύνη και γνωρίζοντας τις κυρώσεις [3], που προβλέπονται από της διατάξεις της παρ. 6 του άρθρου 22 του Ν. 1599/1986, δηλώνω ότι, [1]

Αποδέχομαι την υπόδειξή μου, από το Πρεσβυτέριο της Ελευθέρας Ευαγγελικής Εκκλησίας…….. ……προς το Σωματείο «ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ ΜΕΛΛΩΝ ΤΗΣ ΕΛΕΥΘΕΡΑΣ ΕΥΑΓΓΕΛΙΚΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ» ως «ΑΣΤΙΚΑ ΥΠΕΥΘΥΝΟ» για τα κτίρια που βρίσκονται στην Δ/νση …… …… …… …… …… τα οποία και κατά αποκλειστικότητα χρησιμοποιεί για τις ανάγκες της η Ελευθέρα Ευαγγελική Εκκλησία …… ……και θα φροντίσω για την κάθε είδους ασφάλεια τους και ασφαλή λειτουργία τους (αστική και ποινική ευθύνη, πυρασφάλεια, απολύμανση, νομιμοποίηση τυχών πολεοδομικών αυθαιρεσιών κ.λ.π.) όπως και για την πρόληψη ατυχημάτων. Γνωρίζω και αποδέχομαι ότι το σωματείου στου οποίου στην κυριότητα ανήκουν τα κτίρια θα μου ζητήσει κάθε είδους ευθύνη για ότι προκύψει από την χρήση των κτιρίων που η χρήση τους έχει δοθεί αποκλειστικά στην Ελευθέρα Ευαγγελική Εκκλησία ……

Ημερομηνία: ……..

Ο/Η Δηλ.

---

[1] (1) Αναγράφεται από τον ενδιαφερόμενο πολίτη ή Αρχή ή η Υπηρεσία του δημόσιου τομέα, που απευθύνεται η αίτηση.
(2) Αναγράφεται ολογράφως.
(3) «Όποιος εν γνώσει του δηλώνει ψευδή γεγονότα ή αρνείται ή αποκρύπτει τα αληθινά με έγγραφη υπεύθυνη δήλωση του άρθρου 8 τιμωρείται με φυλάκιση τουλάχιστον τριών μηνών. Εάν ο υπαίτιος αυτών των πράξεων σκόπευε να προσπορίσει στον εαυτόν του ή σε άλλον περιουσιακό όφελος βλάπτοντας τρίτον ή σκόπευε να βλάψει άλλον, τιμωρείται με κάθειρξη μέχρι 10 ετών.
(4) Σε περίπτωση ανεπάρκειας χώρου η δήλωση συνεχίζεται στην πίσω όψη της και υπογράφεται από τον δηλούντα ή την δηλούσα.